

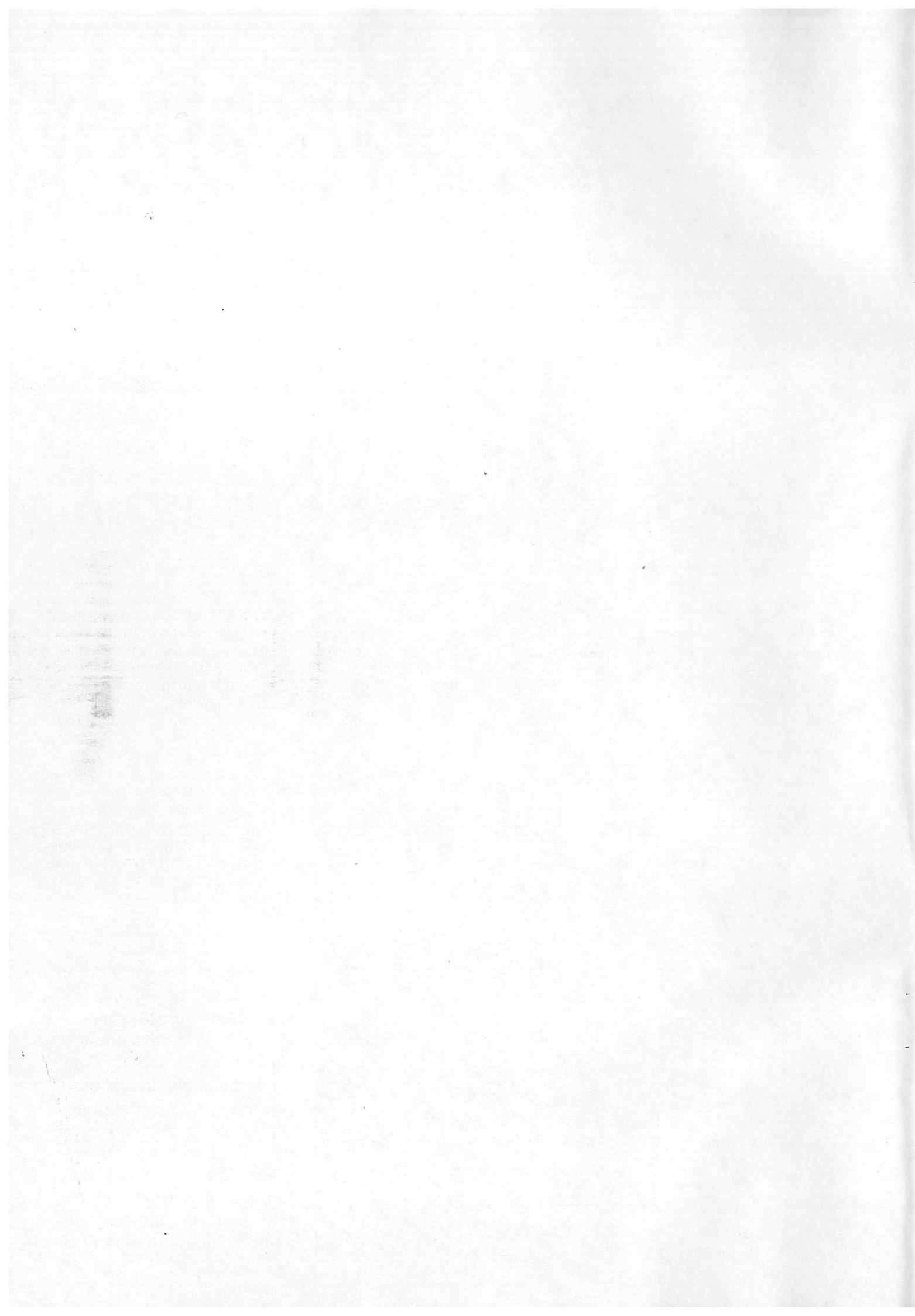

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Segona època. n.º 2 - Març del 1987

31 d'agost del 49. Primer tres de set de la colla de Castellers de Vilafranca, en el dia de la seva presentació oficial a la vila. Fent números, són ja quasi quaranta anys de vida plens d'afanys, sacrificis i progressos i sobretot d'afeció a l'art de fer castells. Entre tots hem de seguir fent història per tal que sempre quedi ben alt el nom de la nostra colla.

Edita: Colla Castellera de Vilafranca

Estatge Social: General Prim, 11 - Vilafranca - Aptat. correus 313

Consell de Redacció: Josep Gràcia, Toni Miralles, Joan Roig, Biel Senabre

Col.laboren: Joan Bosch, Josep M.ª Llop, Eloi Miralles.

Els articles no signats són responsabilitat de la redacció

Col.laboradors fotogràfics: J. Torner, J.M.ª Petrus, J.M. Aguilar, J. Aragonès, Toni Canal i Pere Pascual.

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe
Dip. L.B. 29.663/86

Editorial

Temps de reflexió i previsió

Els primers mesos de l'any serveixen, dins del món de les colles castelleres, per fer balanç del passat i per avançar previsions de cara al futur. Així, cada colla es dedica, abans no comença la temporada, a donar un cop d'ull a allò que ha quedat enrera durant els mesos anteriors per intuir què pot esperar en els que vindran. En aquesta feina, són freqüents les taules generals on els números freds assenyalen la gamma de castells descarregats, aquells que només s'han carregat i els que no s'han pogut coronar. A partir d'aquí, cadascú inicia un procés d'anàlisi que el portarà a unes deduccions que serviran per conèixer l'estat de la colla, anàlisi que es pot fer extensiva a tot allò que conforma la colla i que no són els castells.

Però a part d'aquest examen basat en el que ja ha passat, el mateix estudi pot utilitzar-se per marcar previsions i planificar la temporada que és a punt de començar. Si sabem com ha anat una colla en el període més recent, podrem deduir el seu moment actual i estarem en condicions de traçar les seves possibilitats futures.

Totes aquestes reflexions esmentades fins ara s'acostumen a fer individualment o en grups reduïts, però durant l'assemblea és quan la junta exposa la seva visió de la colla per mitjà dels balanços de diferents apartats, que van des dels purament castellers fins als econòmics i és llavors quan cada membre del grup pot exposar al col·lectiu la seva opinió concreta. Arribats a aquest punt, i centrant-nos en l'anàlisi dels Castellers de Vilafranca, ens sembla bo de destacar tres apartats:

En primer lloc creiem que la temporada passada ha estat molt bona, no tan sols pel fet que s'hi van aconseguir més castells de vuit que en cap altra (en aquest mateix número en publiquem el quadre general), sinó perquè s'ha avançat cap a una cohesió

interna més forta i cap a l'objectiu de poder carregar tota mena de castells sense haver d'estar supeditats a personalismes excessius (i en aquest sentit, pensem que de la polèmica sorgida arran del quatre de nou del dia de Sant Fèlix, convé treure'n reflexions positives un cop passats els mesos següents). D'altra banda, no podem oblidar en aquest breu repàs de l'any passat, el gran esforç econòmic que s'ha dut a terme i la plena consolidació social de la colla.

Aquest mateix assentament com a grup ens permet d'apuntar un segon aspecte. Si ens situem en el moment actual de la colla, podrem observar com aquesta està plenament consolidada en l'aspecte social (i aquí ha jugat un paper decisiu el nou local) i en allò que es refereix pròpiament als castells. Això no vol dir, en cap cas, que no s'hagi de millorar en molts aspectes, i precisament per intentar apuntar aquestes deficiències vam proposar a quatre castellers de fer un debat entorn a l'estat de la colla, debat que podreu llegir en aquest mateix número.

Finalment, pensem que no seria lògic d'acabar aquesta anàlisi sense referir-nos al que cal esperar del futur immediat. En aquest apartat creiem que convé insistir en un aspecte que ja s'ha apuntat en diverses ocasions: no és cap disbarat, ni de bon tros, afirmar que el nostre objectiu de cara a la temporada que és a punt de començar han de ser els castells de nou. Però per arribar-hi cal fer un esforç per part de tots, des de la tècnica, que ha de planificar la temporada amb els ulls posats en aquesta fita, fins a cada casteller, que ha de tenir molt clara la importància de la seva funció i ha d'assumir-la amb una gran disciplina. En definitiva, pensem que són molt encertades les paraules del Galofré i del Miret que vam publicar en un article del número passat de «El Figarot»: podrem carregar castells de nou si hi ha més unió i més confiança.

Montserrat, Mallofré, Mestres i Mach posen la colla a debat

En qualsevol activitat humana en què participa un bon nombre de gent, no és gens estrany que hi existeixin una gran varietat de parers a l'hora de contemplar el funcionament del grup que du a terme aquesta mateixa activitat. Les colles de castellers, en aplegar molta gent extraordinàriament diversa, no s'escapen d'aquesta situació, i és molt bo que de tant en tant es posin damunt d'una taula les reflexions i les opinions que cadascú manté, sense que això comporti cap malentès. Prenent com a punt de partida aquest plantejament, hem volgut obrir un petit debat entorn de la colla dels Castellers de Vilafranca. Hi han participat el Cisco Mallofré (C.M.), com un dels membres més veterans de la colla, el Quim Mach (Q.M.), integrant de la comissió tècnica, el Josep Mestres (J.M.), membre de la junta, i el Joan Montserrat (J.Mo.), el qual forma part de la comissió de festes.

Cisco Mallofré: - Crec que per començar aquesta conversa convé deixar ben clara una cosa: la colla s'ha fet gran, i aquesta circumstància comporta que no es pugui continuar amb uns esquemes de fa uns quants anys, en aquest sentit, penso que seria molt bo que s'ampliés l'equip tècnic perquè així es podria arribar a saber les opinions de totes les parts del castell (baixos, primeres mans, terços...), cosa que actualment no passa a causa que el grup tècnic ja té prou feina amb altres coses i això fa que es perdin molts suggeriments interessants. A part d'això, crec que la colla s'ha d'obrir, ha d'aprofitar la joventut que arriba i no deixar-la de banda perquè aquesta no vegi la possibilitat de fer castells i cregui que sempre pugen els mateixos. Per tant, em sembla que s'hauria de buscar més motivació i més estímul per no malbaratar aquesta saba nova.

Josep Mestres: - M'agradaria matisar alguns d'aquests punts perquè si no podem caure en una simplificació excessiva. En primer lloc, penso que és molt clar que s'ha de renovar la gent, però convé saber fins a quin punt i com es fa això. Em sembla evident, per exemple, que tothom no pot pujar a un castell i que cadascú s'ha d'amotllar a les funcions que pugui fer i les ha d'assumir d'una manera clara, i això no vol dir que sempre hagin de pujar els mateixos. A més, per l'estructura interna, crec que el cap de colla té un valor determinant a l'hora de decidir els pisos del castell i, quan es té una gran responsabilitat, també es té una tendència que fa que costi canviar, és a dir, que si es confia en certa gent és difícil d'arriscar-se a fer variacions. De totes maneres,

afirmar que sempre pugen els mateixos.

Pel que fa a la motivació, no acabo de veure clar com es pot aconseguir ja que em sembla que el canvi de gent als diferents pisos no és l'únic camí a seguir per arribar a aquesta motivació. Per tot plegat, considero que els plantejaments abans apuntats són una mica utòpics i difícils de dur a la pràctica.

C.M.: - El que jo volia assenyalar abans era que els de la tècnica tenen prou feina i que se'ls escapen molts detalls que, amb un grup més gran, es cobririen. Per exemple, qui ensenya a la gent jove com s'ha de posar en un castell?, ningú, i això cal fer-ho. A més a més, passen coses al rotllo que no arriben a la tècnica i que, amb aquest pas intermig, es podrien contemplar. En definitiva, això contribuiria a fer que la colla fos més oberta a l'hora d'escoltar totes les opinions, tot i que les decisions es continuessin prenent dins la tècnica.

Quim Mach: - De fet, ja s'havia parlat d'aquestes idees i, per exemple, s'havia proposat de fer comissions de folres, però no s'han constituït en part perquè moltes vegades s'ha anat contrarellotge. Tot i amb això, a mi m'agradaria apuntar un aspecte que considero important: aquest any passat s'ha aconseguit que no s'hagi de disposar en alguns castells d'una gent concreta. Fa uns anys, si algú no venia a una sortida no es podia fer ni una torre de set i ara això no passa, i aquest camí es pot continuar seguint.

Per un altre cantó, vull incidir en un aspecte bàsic: en l'acceptació. Quan dic això de l'acceptació em refereixo al fet que hi ha gent que,

Cisco Mallofré: «La colla s'ha fet gran, i aquesta circumstància comporta que no es pugui continuar amb uns esquemes de fa uns quants anys».

castells de vuit, i de nou si se l'ajuda; aleshores es van fent proves amb aquests homes i de vegades es pot pensar que això vol dir que es pujarà en una actuació important, quan no és així. En definitiva cal que la gent accepti les proves com el que són. I no és tan sols la il·lusió dels qui comencen la que produeix malentesos, també els qui pugen poden deduir que si una persona fa de terç en un quatre de vuit, ja es pot veure al tres i a la torre de vuit, i això tampoc no és cert. Faig esment d'aquests fets perquè tot plegat fa molt de mal a la tècnica, que és qui decideix, i a la colla en si.

Finalment, vull remarcar que em sembla evident que hi ha d'haver renovació, però també cal dir que durant la temporada van sorgint molts problemes i imprevistos que la tècnica ha d'anar superant, molts dels quals potser es podrien evitar i que fan que els membres de la tècnica n'acabin tips.

Joan Montserrat: - Al meu entendre, existeix un factor que en

que té importància. Em refereixo al fet que moltes vegades ens trobem que davant d'un castell la gent no sap ben bé què ha de fer. Trobo, per tant, que s'hauria d'explicar a la gent certs aspectes tècnics, com, per exemple, de quina manera s'ha de posar o quina és la seva funció. Una mica lligat amb això, considero que és just destacar la utilitat dels equips, els quals funcionen bé perquè permeten una gran penetració entre els seus components.

C.M.: - Jo voldria incidir també en el fet que hem de ser molt seriosos a l'hora de fer castells.

Q.M.: - A mi em sembla que la gent s'ha de ficar al cap una sèrie de coses: primerament, que quan es fa un castell tothom ha de ser-hi amb els cinc sentits i que no passi que fins i tot s'hagi d'anar a buscar la gent; en segon lloc, que hi ha d'haver molta confiança, tant a l'hora d'acceptar les decisions de la tècnica com en el moment concret de tirar un castell amunt; i després estic d'acord que s'ha d'exigir molta seriositat per part de tothom.

J.M.: - Jo crec que aquí han sortit una sèrie de punts que convindria

Josep Mestres: «De vegades, tinc la sensació que hi ha gent que va als assaigs i a les sortides i que sembla que no hi vagin pels castells; dóna la impressió que existeixen unes altres motivacions que, alguns cops, fins i tot poden pesar igual com el fet d'aixecar

ordenar perquè si no podem caure en una caricatura de la qüestió, o sigui a exposar uns fets en un extrem o en un altre. En aquest sentit, m'agradaria apuntar dues qüestions a analitzar: en primer lloc, convindria que ens preguntéssim quina colla tenim i com és aquesta colla psicològicament, i després caldria veure quina responsabilitat hi té la tècnica, en aquest aspecte psicològic, i quina pot venir de la colla en si.

Si ens centrem en aquests punts, penso que, un cop analitzat el grup humà que som, podem constatar uns factors que em semblen negatius: d'una banda, es pot notar una certa desgana i que no hi ha l'entusiasme que hi hauria d'haver; per un altre costat, es pot parlar d'una falta de disciplina dins la colla; un tercer factor és l'existència d'un afany de protagonisme que perjudica els altres; i com a quart punt, convindria indicar la manca de confiança respecte a les decisions de la tècnica. A partir d'aquí, si acceptem aquestes deficiències, podríem estudiar el perquè es produeixen i com se solucionen.

C.M.: - Respecte a la disciplina, jo vull destacar que hi ha molta gent que, tot i que no veu bé el castell

Quim Mach: «Aquest any passat s'ha aconseguit que no s'hagi de disposar en alguns castells d'una gent concreta. Fa uns anys, si algú no venia a una sortida no es podia fer ni una torre de set i ara això no passa».

Joan Montserrat: «S'hauria d'explicar a la gent certs aspectes tècnics com, per exemple, de quina manera s'ha de posar en un castell o quina és la seva funció».

o no està bé en un lloc, no diu res i es fica on li diuen. És a dir, com que consideren que l'important és el castell, callen per disciplina malgrat aquesta certa manca de motivació.

J.M.: - Sí, però jo em referia a casos més concrets de disciplina, per exemple, a l'hora de callar als assaigs.

J.Mo: - Jo veig que tot això que no funciona ve donat, en part, perquè la tècnica sovint ja té prou feina i que, si hi hagués un grup que ajudés a orientar la gent, no es produirien una part de les deficiències que abans s'indicaven. A part d'això, considero que seria bo que hi hagués més diàleg.

J.M.: - Agafant un dels punts que abans he esmentat, el de la motivació, jo vull dir que de vegades tinc la sensació que hi ha gent que va als assaigs i a les sortides i que sembla que no hi vagin pels castells, és a dir que dóna la impressió que existeixen unes altres motivacions que, alguns cops, fins i tot poden pesar igual com el fet d'aixecar castells. Així doncs, considero que s'hauria de replantejar què vol dir fer castells.

C.M.: - Crec que pot passar que

i llavors se senti desmotivats. I això és el que s'ha d'evitar. En aquests casos, penso que cal encarregar de fer alguna cosa a aquesta gent, sense que això vulgui dir que hagi de pujar.

J.M.: - Però això és realment difícil. A mi em fa l'efecte que quan algú s'apunta a fer castells, ha de tenir molt clar què vol dir això. I una cosa que s'ha de tenir ben present sempre és l'esperit de colla, és a dir que per damunt de qüestions personals, hi ha el conjunt.

C.M.: - Sí, però quan una persona s'apunta als castells, vol fer-ne i si no en veu la possibilitat, es cansa. Ja sé que és molt difícil que tothom pugi, però cal donar valor a tots els llocs.

J.M.: - Jo considero que això ja es fa, però a més a més estic segur que tot el problema no es redueix al fet de si es puja o no. Tocant un altre aspecte de la colla, també em vull referir a una certa sensibilitat a flor de pell que em sembla exagerada i que fa que moltes vegades s'identifiqui un problema concret amb una persona amb tota la colla, sense valorar que l'important és el castell. A mi em sembla que és a aquestes deficiències a què hem de buscar unes solucions, tenint en compte que la colla té una dinàmica

pròpia i que s'ha de canviar de mica en mica.

C.M.: - El meu parer és que perquè hi hagi més motivació a la colla, convindria que s'evités que es quedi tancada, cal que s'hi participi més.

J.M.: - Jo estic d'acord que hi ha d'haver els canals de participació i d'opinió totalment oberts, però amb una disciplina. Això vol dir que en una assemblea s'escullen uns quants senyors que són els responsables i que diuen l'última paraula. És a dir, que si davant d'un castell hi ha tres o quatre opinions contrastades, aquestes s'han d'exposar i escoltar, però un cop s'ha pres una decisió -i això vol dir que s'han desestimat les altres-, cal acceptar aquesta posició i si el castell fins i tot arriba a caure, els qui defensaven les opinions rebutjades han de callar i prou. Això és molt difícil amb la mentalitat actual de la colla on fins i tot problemes més petits es desorbiten.

Q.M.: - Em sembla que una proposta que podria ajudar a trobar solucions pot ser la d'explorar al màxim les possibilitats del local amb activitats ben diverses. Si la gent es troba al local durant la setmana i fa petar la xerrada, o s'hi organitzen campionats, o s'hi fa alguna altra cosa d'aquesta mena, s'aconseguiria

augmentar l'esperit de colla i, a la vegada, es contribuiria a tenir ben clar que les dues hores de l'assaig són per estar amb tots els sentits pel que es fa.

J.Mo.: - La solució que jo proposo passa per augmentar els canals de diàleg. Em sembla que existeix poc diàleg a la colla.

C.M.: - Al meu entendre, hi ha d'haver una gent més de base, que veuen els problemes des de dins, que ajudin la gent i la tècnica.

Q.M.: - A part de diverses propostes suggerides, jo crec que ha d'augmentar l'organització i la seriositat de la colla, i això no és feina només de la tècnica. Cal que la gent sigui més conscient del que fa. I finalment penso que, si convé, haurem de ser més modestos.

J.M.: - Jo vull apuntar una reflexió global que em sembla important: d'una banda crec que la colla té bones perspectives, però de l'altra considero que cal definir una política a llarg termini. És a dir, a la colla no hi ha planificació, no s'ha fet mai cap reflexió per saber què pretenem que sigui, i aquest és un aspecte que convindria tractar per solucionar moltes deficiències actuals.

Biel

Tots van coincidir que s'ha de replantejar el dia de la colla perquè s'ha desorbitat

Un altre dels punts que es van tocar durant la xerrada va ser el del dia de la colla. Aquí les opinions van ser bastant semblants i tothom va coincidir a dir que cal replantejar l'organització d'aquesta diada.

J.Mo.: - El que passa el dia de la colla és que actualment s'ha desfasat el dinar. Actualment som molta gent i és molt difícil de trobar un lloc adequat i a més el tipus de dinar que es demana fa pujar molt el pressupost.

C.M.: - Això ve donat perquè fa uns anys érem moltes menys persones i aleshores es va creure que el dinar podia ser una motivació, perquè sense dinar no es feien castells grossos. Ara bé, la colla s'ha fet gran i la cosa s'ha desorbitat, per tant jo crec que

s'ha de fer alguna altra cosa.

Q.M.: - Dèu de fa uns anys s'ha apuntat la solució de fer un àpat amb un sistema de canapés, i després fer un ball obert al públic. És a dir, es podria organitzar una festa pública dels Castellans de Vilafranca, cosa que també contribuiria a obrir-nos i fugir de la rutina dels últims anys. A més, penso que aniria bé separar el dia dels castells del de la festa.

J.Mo.: - El que passa quan es proposa de variar el dinar és que la comissió de festes es troba amb certs impediments, per exemple se'ns diu que el dinar no es pot fer amb plats de plàstic i, és clar, aleshores el pressupost es desfasa. A més aquest any el lloguer de tot el que no és el dinar en el costat del nou centre necessa-

tes per persona i amb un pressupost de mil tres-cents pessetes, ja em direu com pot ser el menjar. Per mi, es podria fer un pa amb tomàquet i pernil.

C.M.: - El que s'havia dit era que com que les dones s'havien de quedar a casa tot l'any, almenys era un dia que es feia un bon dinar, però el dinar ara s'ha desorbitat.

J.M.: - A mi em sembla evident que s'han de buscar altres maneres d'organitzar el dia de la colla. Estic d'acord que es podria fer un acte popular de relleu i que s'ha de deixar una mica enlloc la idea que s'ha tingut fins ara del dinar. També crec que el dia dels castells s'hauria de fer a finals de setembre o començaments d'octubre perquè si no s'allarga molt la temporada

Cartes al director

Propostes per millorar l'eficàcia dels equips

Benvolguts membres de la tècnica dels Castellans de Vilafranca. A la trobada que vàrem tenir la gran part dels components de la colla amb motiu de l'assemblea ordinària d'enguany, hi va haver opinions de tot tipus i per a tots els gustos, indubtablement amb ànim constructiu.

Un dels punts per mi més importants, és el que va apuntar un de nosaltres fent referència al fet que tots els qui paren a segons sàpiguen exactament el nom de la persona que porten d'agulla, de vent, de primeres mans, etc. Quants cops hem sentit: «estrenyeu-me la dreta!» o «no m'estireu de l'esquerra!». En una pinya hi ha moltes dretes i moltes esquerres i mai no saps si aquell avís va per tu o per algú de l'equip del costat.

Molt més senzill i segur seria saber, per exemple, que el Pere és l'agulla, el Joan el vent i l'Enric la primera mà del darrera, i així, a l'hora de cridar perquè et travin o t'afuixin anomenar-los pel seu nom; de ben segur que d'aquesta manera l'únic de dur a terme el senyal seria la persona esmentada.

Dita pràctica també s'hauria de fer extensiva a tots els components del castell, des dels que

formen la pinya i el folre fins als segons, terços, quarts, etc. Sens dubte una de les maneres d'aconseguir això és formar els equips que, a bon criteri, ja ha fet la tècnica, però jo crec que encara no n'hi ha prou. Ho veiem castell darrera castell, l'equip és sempre el mateix. Malgrat tot, pocs són els qui en el moment de demanar ajuda criden pel nom al casteller corresponent.

Sóc del parer que fóra molt positiu fer un croquis de les pinyes i els folres amb el nom de cada casteller en el lloc que ocuparà, de cadascuna de les construccions -pilar, torre, tres, quatre i cinc- i donar-ne un a tots els membres de la colla. Això serviria, en primer lloc per saber, com ja he dit, qui tens al costat dret, a l'esquerra, al davant, al darrera, a sota o al damunt; també per saber exactament la situació i com es formen les pinyes i els folres. Per acabar, serviria igualment com a didàctica dels qui mai no han anat en un peu, els quals podrien assabentar-se'n per si en una determinada ocasió han d'ocupar un d'aquests llocs.

Espero que sigui ben acollida la proposta pel bé de la nostra gran colla.

Manel M.

Bona iniciativa del bar Hostalé

Sr. Director,

Vull destacar, sense voler fer publicitat, el bon encert del bar Hostalé del carrer Germanor de Vilafranca, que per promocionar els seus serveis ha pensat obsequiar els seus millors clients i amics amb un clauer on es pot veure un pilar de cinc de la nostra colla, i fins i tot si filem prim, hi podem reconèixer els castellers que el varen assolir, malgrat les dimensions del mencionat objecte.

Puc testimoniar que del mateix

quí us escriu va proporcionar-li la fotografia per a la seva reproducció instantàniament, no fos que canviés d'opinió.

És bo, doncs, que les cases comercials de la nostra vila facin palesa l'afició casteller a casa nostra mitjançant aquests petits detalls tot pensant en la nostra colla per acontentar la seva clientela.

Un bar a tenir en compte per anar a fer la cervesa quan el del Figarot romanguí tancat.

Unes petites lletres i moral casteller que hauria de ser en els assaigs de la colla

Primer: encara que un arribi una mica tard, les dues hores i mitja que dura l'assaig, mirar d'estar per la feina, tal com diu el «Carlos» i mirar d'estar-se de fumar. No ho sé, però sembla que vagin amb por a l'hora de pujar al castell, encenent i apagant. No sé si són els nervis o què, perquè el Mateu, el Jaume i d'altres no fumen pas i bé pugen ben tranquils. M'agradaria veure els assajos de la colla Vella de Valls, a veure si hi ha tant de vici com a la nostra colla.

Segon: coincidint amb el que diu el Cisco Mallofré i el Paretas, no es dona responsabilitat a la joventut. Em refereixo als pilars, principalment. Aquest any no, però l'últim que va venir, la colla Jove de Valls va muntar davant de Cal Pallerola tres o quatre pilars de cinc on els segons no eren pas cap homenet i tots eren joves. A la nostra colla, ben ensenyats, podrien fer un dia de gala. Això de fer castells de nou els ha anat de primera. Això sí, que no agafin vicis d'anar a dormir tard el dia de la feina.

Tercer i últim: el dia de la reunió vaig sortir amb molta pudor de fum i de tabac, cosa que les senyores dels no fumadors ja devien notar. No és que estigui en contra, tot i que fa molt ambient de tertúlia casteller!, però m'agrada més l'ambient de natura, com en una plaça casteller. No vull anar en contra de l'amic Ollé, l'estanquer, però són coses que quan et fas gran has de deixar i val més fer-ho a temps. Són petites coses que poden anar bé per a la colla.

Un veterà sense ofendre ningú, i pensaments de l'amic Gabriel Martínez (q.e.p.d.) pel bé de la Colla de Vilafranca.

La junta diu que s'ha eixugat la hipoteca i que s'ha fet una bona temporada

El proppassat 23 de gener va tenir lloc a la sala Mossèn Vinyeta l'assemblea general ordinària de la colla. Hi vam poder comptar més d'un centenar de persones, i més de quatre van quedar dempeus per manca de cadires.

El cap de colla va fer l'obertura i es passà després a la lectura i aprovació de l'acta de l'assemblea anterior per part del secretari. Seguidament, el tresorer de la colla presentà l'estat de comptes, igual que l'encarregat del bar. El mateix féu el tresorer del Patronat, qui destacà que per fi s'ha aconseguit d'eixugar la hipoteca, per a la qual cosa ha ajudat molt la subvenció rebuda fa poc i que ha acabat d'arrodonir els comptes. Aprofità també l'ocasió per donar les gràcies a la Generalitat de Catalunya per la seva aportació.

Resumint, doncs, que ja s'han tornat els 10 milions de deute a la Caixa Penedès.

Després de la lectura d'un petit informe referent a les assegurances, prengué la paraula el president del Patronat, qui començà donant ànims a la colla, i va fer vots perquè es mantingués i superés el nivell casteller fins ara assolit. Parlà també de les obres d'adequació i millorament del nostre Casal, de les quals recalca que tots hi podríem dir la nostra, i digué que realment hem de sentir el Casal com una cosa nostra i que esdevingui un estatge de tots i per a tots. Finalment, es mostrà partidari de tirar endavant les obres previstes de la segona fase. Aquest tema, el va tractar acte seguit l'encarregat d'obres, qui abans va fer un repàs dels projectes ja rs ja realitzats. El projecte de la segona fase consta bàsicament d'una sèrie d'obres d'infraestructura. Per a aquest apartat l'assemblea aprovà que es fes una demanda de crèdit en el seu moment oportú, una vegada s'acordessin a iniciar les obres. S'acordà també de fer una reunió el 10 de febrer per tal que, qui volgués, pogués exposar el seu punt de vista o simplement informar-se

de les obres a realitzar.

Continuà el portaveu de la comissió tècnica, qui exposà el que havia estat per ell la temporada. En aquest sentit remarcà que, segons les seves paraules, «si bé no s'havia pogut posar la cirereta damunt del pastís» -llegeixi's quatre de nou-, calia estar ben satisfets per l'execució de castells de vuit, atès que s'ha superat el nombre dels aconseguits en altres temporades, referint-se a les torres i quates de vuit. De nou prengué la paraula el cap de colla, qui posà el seu càrrec a disposició de l'assemblea com és norma, i seguí fent una petita revisió personal del que havia estat l'any casteller. Destacà que som una colla de castells de nou, però que ens costa de passar de castells de set a castells de vuit, i de vuit a nou. El mòbil d'aquesta qüestió, va dir, és que ens manca fe en les nostres possibilitats i ganes de fer castells, i que a vegades hi troba a faltar voluntat per part dels membres de la colla. Demanà ajuda a tots -moral a l'hora de fer castells-, i esperonà la colla a avançar i assolir fites cada cop més altes. Va fer esment dels nous encarregats de la canalla (M. Vallès, A. Grau, J. Mestres i A. Sánchez, que s'afegiran a A. Bustos, que ja ho feia) i del de la

venda d'articles (A. Campesino), així com de la incorporació del Josep Julià i del Lluís Galofré a la comissió tècnica i a la junta, respectivament. Finalitzà la intervenció demanant col.laboració a «El Figarot» per part de tothom que vulgui presentar-hi un article o escrit, ja que aquest el que pretén és ésser una publicació oberta i al servei de la colla.

En el darrer apartat de l'ordre del dia, precís i preguntes, es plantejaren qüestions com la d'un malaurat «affaire» ocorregut amb un casteller, la necessitat d'ampliació de la comissió tècnica, l'organització d'unes tertúlies periòdiques per debatre temes castellers, el fet de donar més oportunitats a la gent jove i als qui són més assidus als assaigs i, finalment, parlà de la possible manca de motivació a l'hora de fer castells i de la problemàtica que cadascú sàpiga el lloc on ha d'anar i no se l'hagi d'avisar. La puntualitat als assaigs i el fet que no tots ens posem sempre al voltant dels castells que es proven, també foren uns altres punts discutits.

El campanar de Santa Maria ja feia estona que havia deixat sonar una campanada quan es va donar per finalitzada l'assemblea.

T.

Per endavant

El dia 13 de març, primer assaig de la temporada

Dia 22 de març - Sortida a **Cal Cartró**, (Subirats)

Dia 25 d'abril - Sortida a **Lleida**, de matí i tarda (amb dinar).

Dia 26 d'abril - Actuació a **Vilanova i la Geltrú** (XVè aniversari dels Bordegassos de Vilanova). **Primera sortida de castells de vuit.**

Dia 10 de maig - Sortida a **Guardiola de Font-rubí**.

Dia 16 de maig - Actuació a **Vilafranca**. Torneig l'Anxaneta.

Dia 17 de maig - Actuació a **Montblanc**, amb castells de vuit.

Dia 31 de maig - Tradicional actuació a les **Fires de Maig de Vilafranca**, amb castells de vuit.

Tenint en compte aquestes importants sortides de començament de temporada, s'ha decidit que el primer assaig es farà **el dia 13 de març** proper i no pas a principis d'abril, com s'havia dit.

L'organització de la colla

A l'última assemblea es va manifestar que era possible que hi hagués gent dins de la colla que no sabés exactament com s'organitzava aquesta. Amb l'ànim de cobrir aquesta necessària informació, oferim a continuació un quadre on es poden comprovar els diferents òrgans i les comissions que configuren l'estructura de la colla, i també es poden conèixer els responsables de cada apartat:

Junta

Cap de Colla

Carles Domènech

Sots-cap de colla

Jaume Raventós

Secretari

Joan Vallès

Tresorer

Joan Roig

Comptador

Josep Galofré

Relacions públiques

Eloi Miralles

Assegurances

Lluís Galofré

Responsable de la roba

Jaume Clavé

Responsable de les obres

Pere Casals

Responsable de la mainada

Joan Torner

Àngel Bustos

Comissió tècnica

Carles Domènech

Jaume Raventós

Josep Galofré

Àngel Bustos

Quim Mach

Pere Giménez

Josep Julià

Responsables de la tècnica de la mainada

Jaume Raventós

Francisco Moreno

Pere Giménez

Josep Julià

Josep Miret

Comissió de festes

Joan Montserrat

Jaume Clavé

Pere Casals

Antoni Campesino

Lluís Raventós

Josep Massó

Guillem Brugal

Jaume Navarro

Ton Jané

Joan Pancorbo

Manel Gallart

Antonio Sánchez

Àngel Bustos

Col.laboradors

Roba Antoni Campesino

Obres Josep Mestres

Mainada Àngel Grau

Màrius Vallès

Josep Mestres

Antoni Sánchez

Redacció de «El Figarot»

Biel Senabre

Toni Miralles

Josep Gracia

Joan Roig

Comissió de rifes

Jaume Raventós

Guillem Brugal

Pere Rosell

Santi Díaz

Les sortides del final de la temporada passada

Dos carros grossos en un dia per acabar un bon any

Mes d'octubre

Diumenge, dia 5, Sarrià:

Una altra vegada vam fer cap a la ciutat comtal. Aquesta vegada els va tocar el torn als veïns de la barriada de Sarrià, els quals van gaudir d'una extraordinària exhibició casteller ja que, a més de la nostra exhibició, també hi van participar les colles de Castellers de Barcelona i els Xiquets de Tarragona. Vàrem començar l'actuació amb dos pilars de quatre, l'un fet a l'entrada de la plaça. Dins la plaça vàrem descarregar el quatre de vuit, el dos de set i

van finalitzar l'actuació amb el cinc de set i dos pilars de cinc simultanis.

Diumenge, dia 12, Vilobí del Penedès:

L'actuació va començar a la pista poliesportiva on vam plantar el tres de set i un parell de pilars de quatre. Els dos pilars de quatre simultanis que vam fer a la pista, van ésser parats a segons pels dos membres (Lluís i Josep) actuals que vénen a la nostra colla i són de Vilobí. Cal dir que per ser la primera vegada que pujaven a segons ho van fer molt bé, tant el

Lluís Raventós com el Josep López, més conegut a la colla com el senyor Alcalde de Vilobí. Un cop acabat de fer un petit trajecte entre la pista poliesportiva i el poble, vàrem començar l'actuació amb el cinc de set. Després d'un petitíssim descans, a causa de l'actuació de les «majorettes» de Vilobí, vàrem fer el quatre de vuit amb folre, el qual tant sols van pujar els qui agafen els segons, les crosses, els vents i les primeres mans. Vàrem acabar l'actuació amb el típic «vano», o sigui, dos pilars de quatre amb el pilar de cinc al mig.

Diumenge, dia 19, Romeria a Montserrat:

En aquestes dades del mes d'octubre i com és habitual cada any vam fer la tradicional sortida a Montserrat, si bé la de l'any passat presentava una novetat, actuàvem amb els Minyons de Terrassa. L'actuació de l'any 1986 es presentava força interessant ja que s'havien anunciat bons intents de castells de vuit. Vam començar l'actuació amb el quatre de vuit, un quatre de vuit molt segur i molt ferm. Vam continuar amb el dos de vuit que només vam carregar. Els Castellers de Vilafranca tenen el dos de vuit planament assolit, però les dues últimes sortides en què es va intentar només es va carregar, què passa?, excès de nervis?, els del folre no fan prou força? excès de confiança? Vàrem acabar l'actuació amb el tres de vuit, que vàrem descarregar, però treballant-lo molt més. Els dos pilars de cinc acostumats van ser els castells que van acomiadar l'actuació. A la tarda, i a l'hora de l'acostumada ofrena, vam fer dos pilars de quatre simultanis.

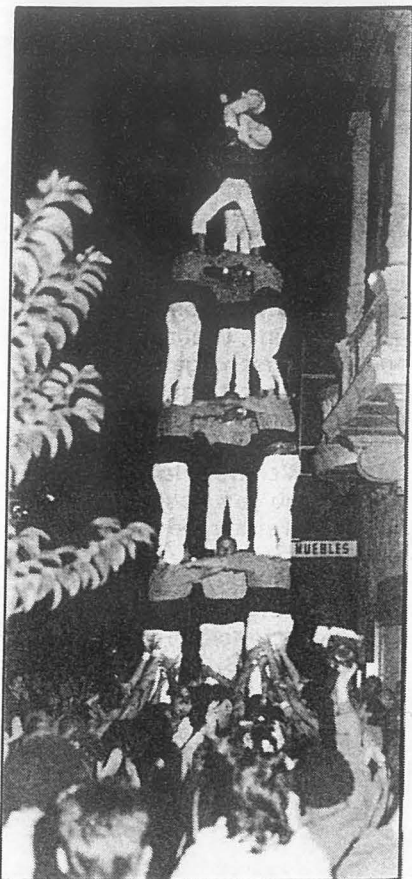
Mes de novembre

Dissabte, dia 22, acomiadament a mossèn Frederic:

Aquesta sortida va ser un homenatge a mossèn Frederic, el qual ha servit Vilafranca durant més

En l'insòlit escenari casteller de la basílica de Santa Maria es va aixecar un altre

Tres de set aixecat a Barcelona amb motiu de la inauguració d'una botiga de cal Quer.

multitudinari ja que hi van participar nombrosíssimes entitats vilafranquines, d'entre les quals constava la nostra colla. Hi vam fer un únic pilar de cinc.

Diumenge, dia 23, Diada de la Colla:

Aquell dia es va llevar amb grans esperances, aquell dia prometia ser una gran diada castellera. La intenció era fer un gran paper amb els castells de vuit (dos, tres i quatre, fins i tot el cinc). El temps es va encarregar que la diada no fos tan diada, ja que el vent era tan fort i el fred tan intens, que van impedir d'actuar davant l'Ajuntament. L'actuació es va fer dins l'església de Santa Maria. Durant l'acte religiós vam fer un pilar de cinc. També vam aixecar un quatre de vuit carregat. Finalment vàrem fer l'acostumat pilar de cinc de comiat.

Diumenge, dia 30, Puigdàlber:

El pilar de cinc i el pilar de quatre simultanis van ser els castells amb els quals vam començar l'actuació a la veïna població de Puigdàlber. L'exhibició/actuació va continuar amb el quatre de vuit, el cinc de set i el pilar de cinc, que van ser els castells que van tancar l'actuació davant l'església. Després, en cercavila, vàrem fer el quatre de set amb l'agulla, i vàrem acabar l'actuació amb l'acostumat pilar de cinc.

Mes de desembre

Dilluns, dia 8, Caixa Penedès:

En aquesta sortida davant la Caixa Penedès tan sols vam aixecar el carro gros.

Dilluns, dia 8, Casino:

En aquestes dates del mes de desembre ja és tradicional la sortida al Casino de la nostra vila. Si bé aquest cop la tradicional actuació castellera es va traslladar a la plaça del Penedès. Vam començar l'actuació amb el carro gros, un quatre de vuit molt bonic i segur, vàrem continuar amb el cinc de set i per finalitzar l'actuació a la plaça vàrem descarregar el quatre de set amb l'agulla. Després ens vam traslladar enfront el Casino on vam plantar el pilar de cinc amb dos pilars de quatre simultanis. El pilar de cinc que vam plantar davant el casino presentava una novetat al pis de quarts, ja que per primera vegada hi pujava una valenta nena (Marta Just), filla del nostre president, i cal dir-ho tot, ho va fer molt bé.

Dimecres, dia 17, Barcelona (inauguració Mobles Quer):

L'actuació la vam començar amb el tres de set, vàrem continuar amb el dos de sis i per acabar l'actuació vam fer el cinc de sis net i quatre pilars de quatre simultanis.

Josep M.ª Llop i Centelles

ARTESANIA EN MOBLES DE VÍMET I BAMBU

Cistelleria

JOSEP MACH

Avinguda Barcelona, 21

Telèfon 892 21 49

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Fem-la petar

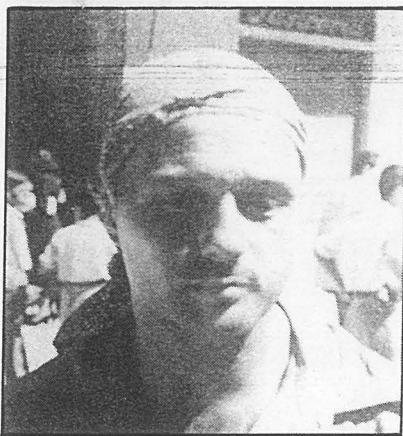
L'Oriol i el «Garça» recorden les arrels de la colla

Els qui formem la redacció d'aquest butlletí vam pensar que, després que en el primer número féssim referència als «paridors» de «El Figarot - 1.ª època», fora just i necessari que els següents a aparèixer en aquesta secció fossin els forjadors de la colla; en aquest cas, el fundador i primer cap de colla, Oriol Rossell, i un dels anomenats «pares» i ex-cap de colla, Joan Bolet. Ells ens explicaren com s'esdevingueren els inicis de la consolidació del fet casteller a casa nostra en forma de colla amb tots els ets i uts.

Sota l'assessorament d'en Josep Miret, un arxiu amb comeses quant a dades i dates castelleres, encetem la xerrada.

Col.laboració vilatana ja al segle XIX

Tant al segle passat com a principis d'aquest a Vilafranca sempre hi ha hagut gent que ha fet castells. El fet que vinguessin les colles de Xiquets de Valls a plantar castells a la capital de l'Alt Penedès any rera any, determinava que gent d'aquesta vila -i no pas poca- col.laborés activament en l'execució de tota mena de castells. A vegades, de manera

Oriol Rossell i Almirall, (a) «el Mascle de Sant Marçal». Nascut el 8 de febrer del 1919. Fundador de la colla. Cap de colla del 1948 a primers del 1952 (època de les camises rosades, transformades després en vermelles). Sota el seu guiatge es plantaren els primers castells de set. El 1950 pujà al quatre de vuit que carregaren els Nens del Vendrell per Sant Fèlix i dues dècades després als quatre primers quatres de vuit aixecats pels Castellers de Vilafranca (al primer que es va carregar el 12 d'octubre de 1969; a uns altres dos de carregats el 30 d'agost i el 27 de setembre de 1970, i finalment el primer que es va descarregar, el 30 d'agost del 1971. L'últim castell en què va pujar a segons va ser un tres de set a la diada de la colla del 1978. Va ser un dels impulsors del Patronat de Castells de Vilafranca, el qual possibilità la ràpida remuntada de la colla cap als castells de vuit i la seva consolidació dins d'aquesta categoria.

totalment improvisada, però d'altres el cap de colla ja es refiava de la concurrència d'aquella o aquelles persones. Esmentarem, per exemple, en Magí Cartié, que en una època determinada era un terç imprescindible del pilar de set, i d'altres, que com ara l'hereu Guatlle, havien pujat al castell de nou.

Primeres reminiscències

Cal remuntar-nos, després, cap a les darreries dels anys 20, quan a l'antiga taverna de Cal Noi Noi, avui Museu del Vi, es feien proves i assaigs de castells, allò que podia ser un embrió de colla, però que no arribà a bon port. Cap al segon terç de la dècada dels 30, és a dir, abans de la guerra, un grup d'amics es reuneixen sovint al pati de cal «Claudio» motivats per la idea que, assaig darrera assaig, podrien formar una colla castelleres. Entre aquest grup, s'hi troben el Joan Bolet «Garça», el «Rata» i d'altres. L'afecció vilata-

na pels castells, com podeu veure, ve de lluny, i cal afegir que els nostres personatges d'avui havien col.laborat igualment amb colles foranes durant la dècada dels 40, concretament amb els Nens del Vendrell i la Muixerra de Valls (amb aquesta última, hi col.laboraven també Vicens Cusi-né i Joan Sol).

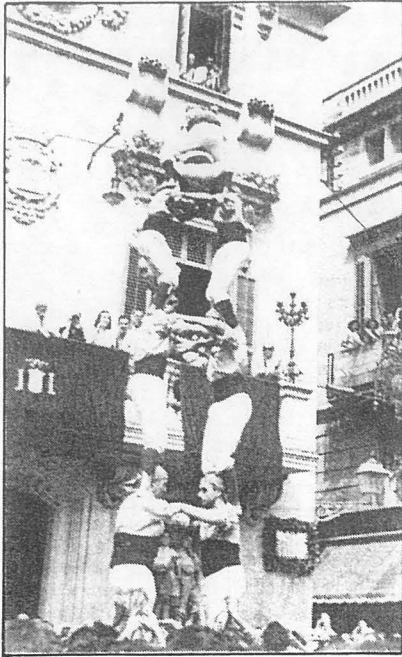
Colla «Castellers de Vilafranca». Primera actuació: 14 de setembre de 1948 a Sant Cugat Sessgarrigues

En temps bèl·lic i anys posteriors no es portà a terme cap tipus d'assaigs, conseqüència lògica dels temps que es vivien, quan l'escassetat i les restriccions imperaven. No és fins l'any 48 que es comença a pensar seriosament en la creació d'una colla castelleres, però no es pot parlar de la constitució real de la colla fins passada la festa major, formada amb gent nova en la seva gran majoria.

Animats amb l'eufòria d'un Sant Fèlix casteller francament bo, en què alguns vilafranquins pujaren amb la colla del Vendrell -Valletbò, Rossell...-, decideixen fer la primera sortida amb el nom de Colla de Castellers de Vilafranca a la Festa Major de Sant Cugat Sessgarrigues, el 14 de setembre, amb l'escassa però allijonadora

Els dos històrics pilars de quatre davant de la parroquial de Sant Cugat Sessgarrigues.

31 d'agost del 49. Torre de sis amb l'Oriol i el «Jan» Julivert parant a segons.

experiència d'haver fet abans uns pocs assaigs al Centre Agrícola, amb el «Lero», el Santgenís, el Paganini i el Costa, que feia d'anxaneta, entre d'altres. El sistema de captació de membres va ser prou original: van posar un camió al mig de la Rambla i amb la política de «qui vulgui venir, que vingui», els interessats hi anaven pujant. Per a l'ocasió van demanar el suport de la colla vendrellenca perquè els deixés la canalla -en aquell temps la col·laboració esdevindria mútua, com és sabut-, i s'hi varen afegir uns quants de grans, encapçalats pel propi «Jan» Julivert, a més d'un bon grapat de voluntaris vilafraquinques, per bé que es va haver de fer una petita selecció prèvia. Tots dalt del camió del «Xato» Buisan, i cap a Sant Cugat hi falta gent! Es feren els tres de sis, quatre de sis, tres de cinc net, dos de cinc i el pilar de cinc al balcó i diversos pilars de quatre, dos d'ells alhora davant l'església parroquial, en el moment d'entrar el Sant Crist (ací cal dir que tant el Sol com el Cusiné no es decidien encara a integrar-se a la colla perquè no estaven convençuts que es pogués fer gran cosa. En aquell temps ambdós tenien vinculacions, com hem dit, amb els de la Muixerra de Valls, la colla «del Blanco»).

Següents actuacions en el mateix any. Integració dels dos «indecisos»

Setembre, 18 - Al matí, a Comaruga, llogats pel Pepet Vallès, amb motiu d'una festa familiar. A la tarda actuen a la Granada. Cal esmentar que el sistema d'actua-

cions era del tot improvisat, i s'anava sempre amb una bossa on es recollia la voluntat a les cases on es feien castells, la qual s'abocava al vespre per a fer-ne el recompte -el Joan i l'Oriol, amb el somriure per sota el nas, ens puntualitzen que aquests diners servien també per «fer el carajillo» (1)

La tercera sortida fou a Moja, amb la concurrència per primera vegada del Sol. Fins a aquesta, les camises eren normals (de carrer), amb algunes de vermelles. A partir d'aquest moment, el color s'unificà, éssent el rosat l'escollit. En aquest mateix any, la colla encara anà a Sabanell -on s'estrenà el Cusiné- tot complimentant les dèries castelleres del senyor Jaume Valero (2), i a Montserrat, d'on els nostres interlocutors recorden dos pilars de quatre parats a segons per ells mateixos.

1949. Presentació oficial de la Colla a Vilafranca «vestits de vint-i-un botons». Primers castells de set pisos

Mes de juny - Actuació a Vilafranca per primer cop on s'aixecà la primera torre de sis. No és però fins a la Festa Major quan es fa la presentació oficial de la colla. El dia 31, convidats i foranis poden admirar la Colla de Castellers de Vilafranca perfectament uniformada (pantalons blancs, calzilles negres, camisa rosada i mocador casteller), que aixequen, ajudats pels vendrellencs, els tres de set, quatre de set, dos de sis i el pilar de cinc. En els tres i quatre de set, hi participen l'Antolín i el Ramonet, a més del Josep Sala -ex-cap de colla de Barcelona i fill del segon cap de colla de la nostra- que anava d'anxaneta. Cal remarcar que en aquest any es realitzà el primer pilar de cinc format íntegrament per castellers de la colla i motivat, en part, pel gran nivell de preparació assolit per la canalla. Això que acabem de mencionar fou també un contratemps al qual es va d'haver de sotmetre el grup, atès que es canviaren els papers i aleshores eren els de la colla del Baix Penedès els qui venien a buscar gent menuda de la colla d'aquí. Restava clar que els del Vendrell portaven molt més temps fent castells i més grossos, i això, acompanyat sovint d'alguns calerets, feia que els nostres petits no hi posessin impediments per col·laborar -recordem que el primer tres de vuit descarregat pels Nens, i que fou també el primer completat en aquest segle, comptà amb l'exercici de cinc castellers vilafraquinques, tots de «quints» en amunt (15 d'octubre

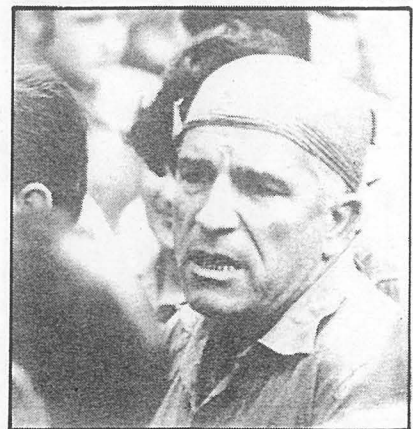
del 51). Citem també l'«Alfonso» dels Monjos, segon que pujava feia anys amb la Muixerra i que, previ pas pels Castellers de Vilafranca, va ésser el puntal de la rengla que féu possible que es descarregués.

Aquest fet va ser determinant perquè la colla no pogués superar-se i no fos capaç de franquejar a curt termini la línia dels tres i quatre de set. El quatre de set amb l'agulla fou descarregat el 52 a Vilanova, i es provà també la torre de set. Durant els anys 53 i 54, a més de a la Festa Major local els dies 29 i 31, s'actuà improvisadament per la Mercè, davant del Casal, on es col·locà aixecador a la torre de set, i en aquest darrer any també ho van fer a l'Arboç i a Tarragona, on es completa la petita gamma de castells de set ja assolits (quatre amb l'agulla, tres de set i quatre de set).

Toni

(1) A tall d'anècdota direm que els dinars que es repartien a les sortides es componien d'una barra de pa de mig amb dos talls de lluç i dos de vedella, acompanyat amb bon vi que es distribuïa en garrafes des de dalt del camió, des d'on els «interessats» les recollien en fila índia.

(2) L'autor de les «Quatre nocions per a veure els castells» que publicàvem a «El Figarot» anterior.

Joan Bolet i Mateu, (a) «el Garça». Nascut el 29 de desembre del 1921. Cap de colla dels Castellers de Vilafranca l'any 1963, el de la inauguració del Monument als Castellers, obra d'en Cañas (des del 57 la colla duia camisa verda).

Va pujar en diversos castells de set -a segons-, dels primers que va bastir la colla. És un dels més antics, havent estat un tècnic brillant, especialista en la confecció dels peus i en la direcció dels castells aixecats per sota, tasques que no ha oblidat encara.

L'any 1978 va pujar per darrera vegada a segons del tres de set, el mateix en què figuraven al mateix el pis l'Oriol Rossel i el Gabi Martínez (e.p.d.).

1986: Suite de quatre de vuit

Quan el 12 d'octubre del 1969, els Castellers de Vilafranca coronàvem per primera vegada el quatre de vuit, la colla ja feia uns quants anys -vint-i-un- que rutllava...; més o menys bé, però rutllava. Hom parlà en l'ocasió del fet que «la nostra majoria d'edat castellera no podia començar més bé» (cal tenir en compte, a més, que aquell mateix any havíem descarregat, també per primer cop, la torre de set).

Situats en aquella època, més de tres lustres enrera, fóra escaient de dir ara i ací que l'any passat (1986) assolírem també la majoria d'edat amb els quarts de vuit: vint-i-un descarregats! Tanmateix, però, és cosa sabuda que, des del 1979 ençà, tots aquells minyons de divuit anys que així ho han volgut, ja han pogut anar passant per les urnes en temps de votacions, i això fa que aquella afirmació no tingui, a hores d'ara, cap fonament ni, per descomptat, cap mena de validesa.

El que sí que és cert, malgrat tot, és el fet que vint-i-un carros grossos descarregats en una sola temporada constitueixen una fita mai no assolida per cap altra colla; i és precisament per

això que cal fer-ne, d'aquest rècord, la valoració oportuna i merescuda. Ens ha semblat adient, doncs, d'homenatjar particularment aquests castells a manera de seqüència fotogràfica de tots i cadascun d'ells. Ha costat una mica d'obtenir la imatge recordatòria d'uns pocs, però al cap i a la fi hem reeixit en el nostre comès i vet-los aquí, doncs, convenientment numerats i en correspondència amb el requadre-fitxa adjunt, els vint-i-un que componen aques-

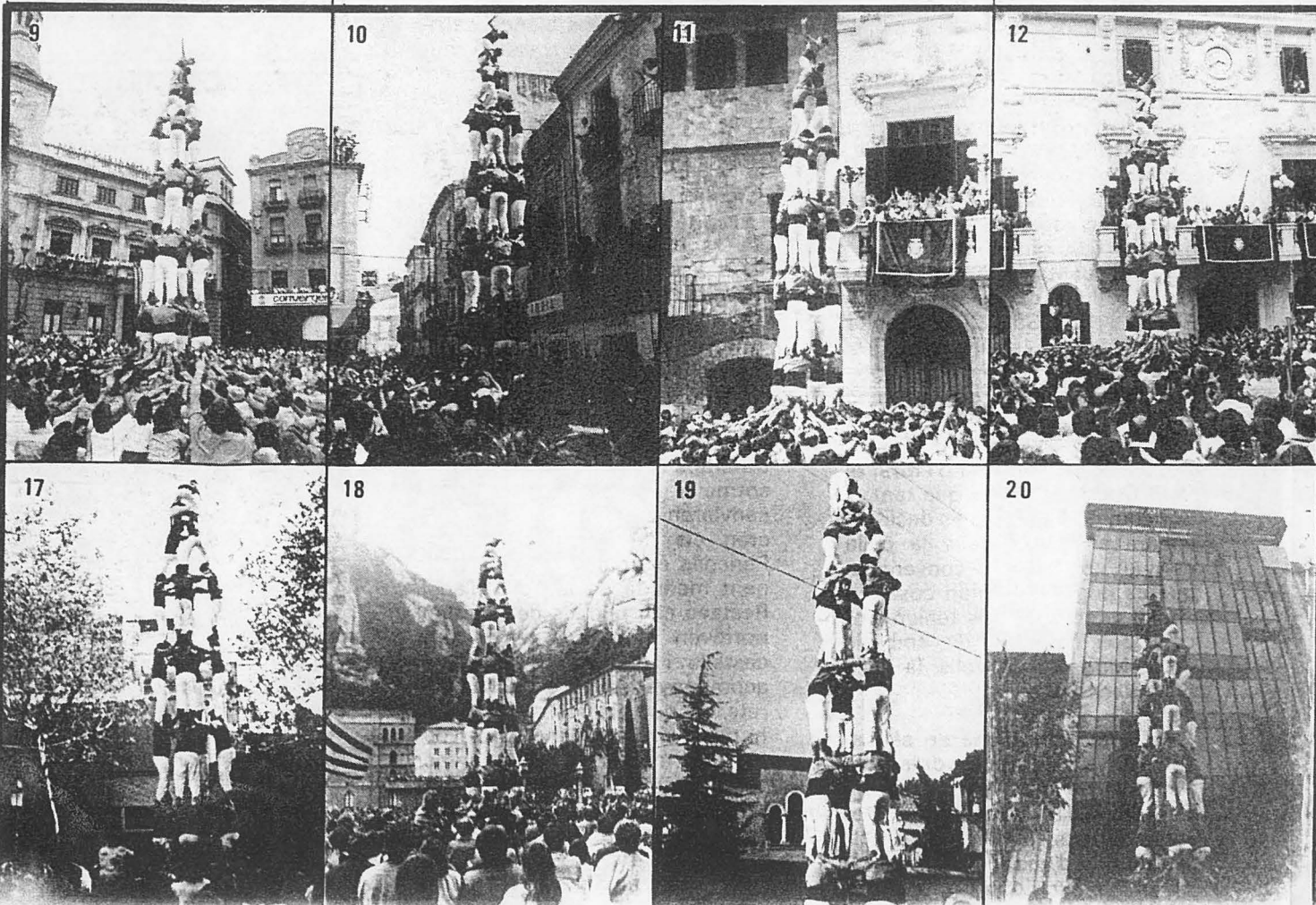
ta flamant «Suite de quatre de vuit».

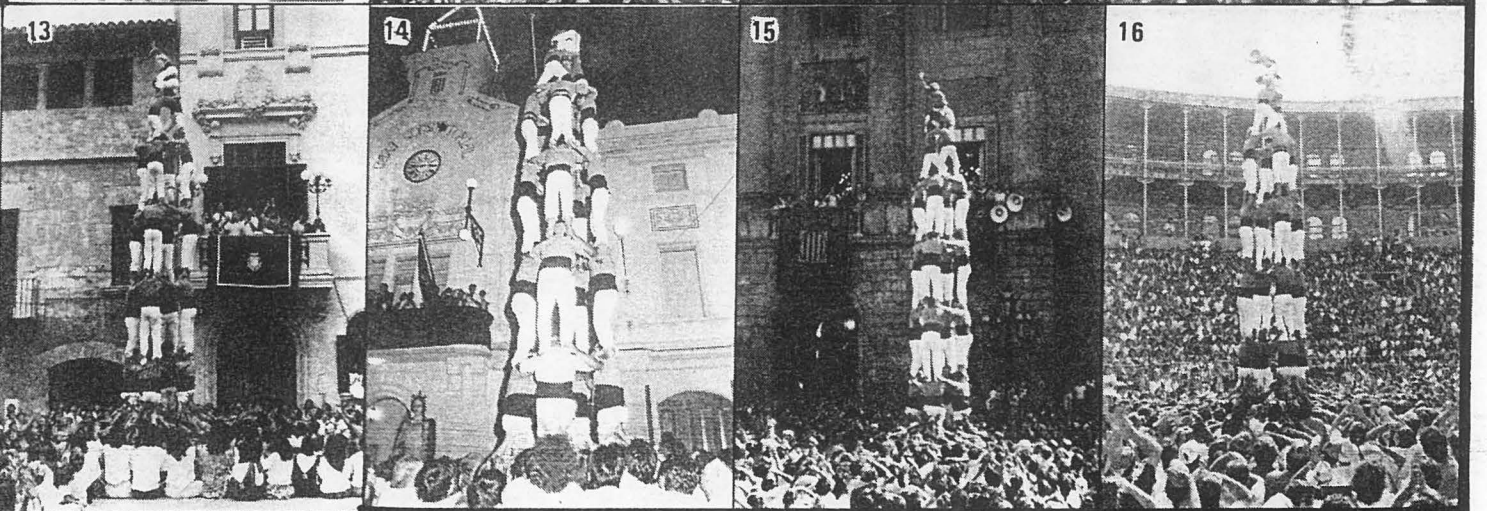
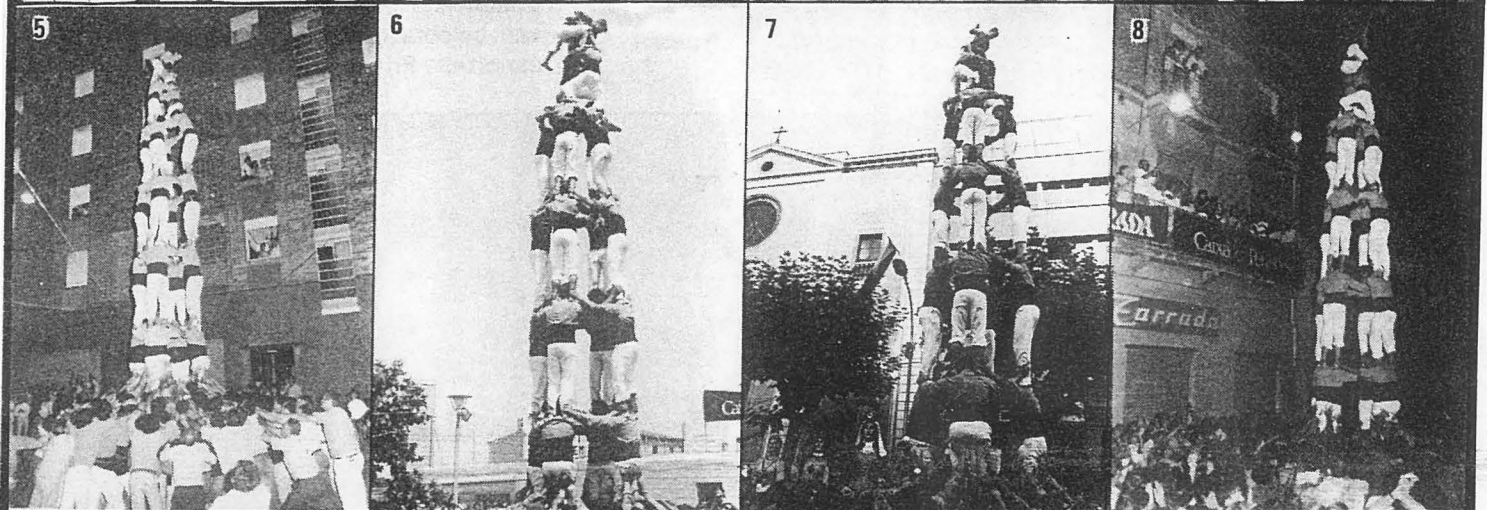
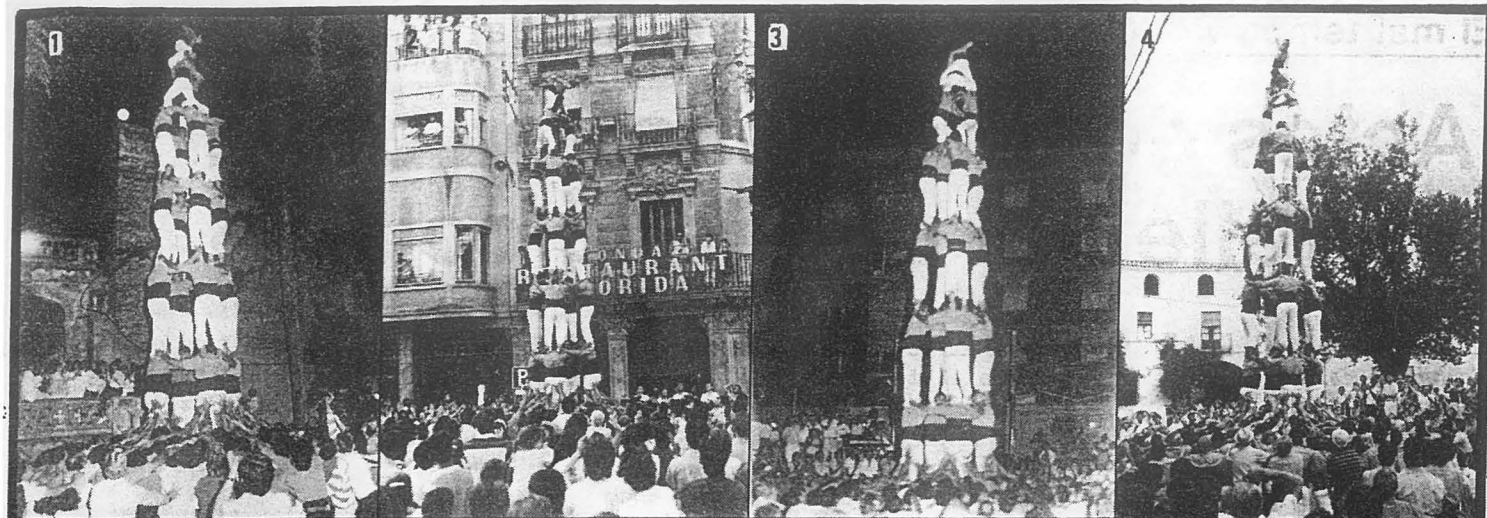
Cal tenir en compte que aquesta xifra de vint-i-un quarts de vuit encara l'hauríem pogut millorar una mica. Qui no recorda en aquest punt els intents frustrats de les nostres Fires de Maig o els de Llorenç i, encara més, aquell carro gros basílical que, dissortadament, ens caigué al bell mig de la immensitat de la nau solemne de la nostra església major quan ja l'havíem carregat? Això vol dir que, el

1987, tenim al nostre abast l'oportunitat d'un nou rècord per poc que ens ho proposem. Deixeu-me, però, arrodonir encara un xic aquesta darrera proposta. Ja sabeu tots bé prou que el quatre de vuit plantat davant la Caixa feia el número 100 dels coronats fins ara per la nostra colla(xifra que engloba, naturalment, els descarregats i els només carregats). No sé si sabeu, però, que si aquest any que hem encetat en descarreguèssim vint-i-quatre arribaríem a conquerir un nombre tan captivant com és el de 100 quarts de vuit descarregats -actualment en portem setantaisis -una nova fita que ja des d'ara caldria tenir-la en compte seriosament; no ho creieu així també vosaltres? Què hi diu el cap de colla? I els tècnics? Tant se val que una altra vegada n'haguem de fer dos en mitja hora (segons que sembla això ha molestat alguns que no poden dissimular les seves «simpaties» envers les camises verdes) o tres en deu minuts, tant se val; el que compta és que entre tots ho podem fer. Ho hem de fer! Ho farem?

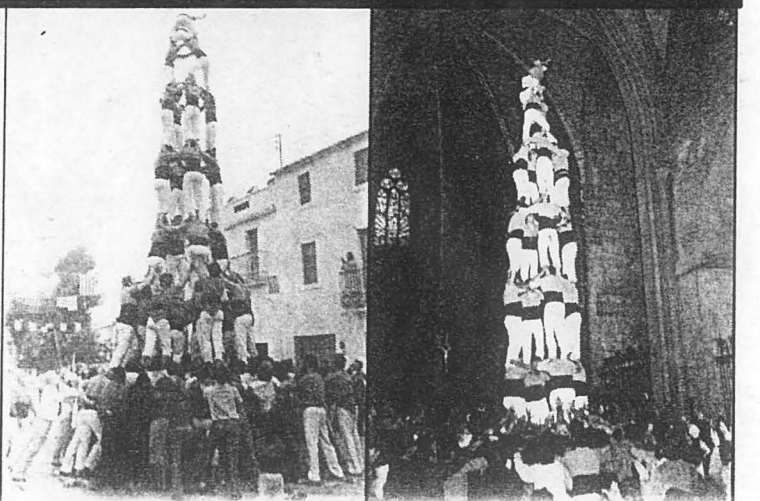
TRENTA-DOS (= 4 x 8)

- 1.- 13 juny - VILAFRANCA (pati cal Figarot)
- 2.- 28 juny - REUS(Festa Major)
- 3.- 5 juliol - VILAFRANCA (Festa barri Sant Julià)
- 4.- 13 juliol - BANYERES(Festa Major)
- 5.- 18 juliol - VILAFRANCA (Festa barri Les Clotes)
- 6.- 20 juliol - ELS MONJOS(Festa Major)
- 7.- 27 juliol - MATARÓ (Festa Major)
- 8.- 2 agost - VILAFRANCA (Festa «Màrtirs Street»)
- 9.- 9 agost - REUS (Dia del turista)
- 10.- 24 agost - L'ARBOÇ (Festa Major)
- 11.- 29 agost - VILAFRANCA(Festa Major)
- 12.- 30 agost - VILAFRANCA(Festa Major)
- 13.- 31 agost - VILAFRANCA(Festa Major)
- 14.- 8 setembre - SANT SADURNÍ(Fires i Festes)
- 15.- 24 setembre - BARCELONA (Festa Major)
- 16.- 28 setembre - TARRAGONA (Concurs de castells)
- 17.- 5 octubre - BARCELONA (Mil·lenari ex-vila de Sarrià)
- 18.- 19 octubre - MONTSERRAT (Romiatge vilafranquí)
- 19.- 30 novembre - PUIGDÀLBER (Festa Major)
- 20.- 8 desembre - VILAFRANCA (Caixa Penedès)
- 21.- 8 desembre - VILAFRANCA (Festes aniversari Casino)

No serà de més que completem la pàgina amb la referència, també fotogràfica, del quatre de vuit amb folre plantat a Vilobí del Penedès (12 octubre) i de l'esmentat carro gros carregat dins la nostra basilica de Santa Maria (23 novembre). La història dels quates de vuit dels Castellers de Vilafranca, fets el 1986, restarà així del tot completa.

El mal temps va determinar els castells de la diada

Actes de tota mena van donar relleu al dia de la colla

El fort vent i el fred intens que va fer el dia 23 de novembre va influir en l'exhibició castellera que cada any es fa el dia de la colla. Aquest desagradable mal temps va obligar a aixecar els castells dins de la basílica de Santa Maria, en un escenari totalment insòlit. Això de banda, també es van donar les plaques de castellers de soca-rel a l'Aranda i al Torné, es va lliurar el títol de casteller d'honor a mossèn Frederic Ràfols i es va celebrar el tradicional dinar de germanor. Els actes commemoratius de la diada de la colla havien començat set dies abans amb el Corre-verdura i amb diversos enfrontaments esportius.

El III ral.li Corre-verdura va combinar destresa i enginy

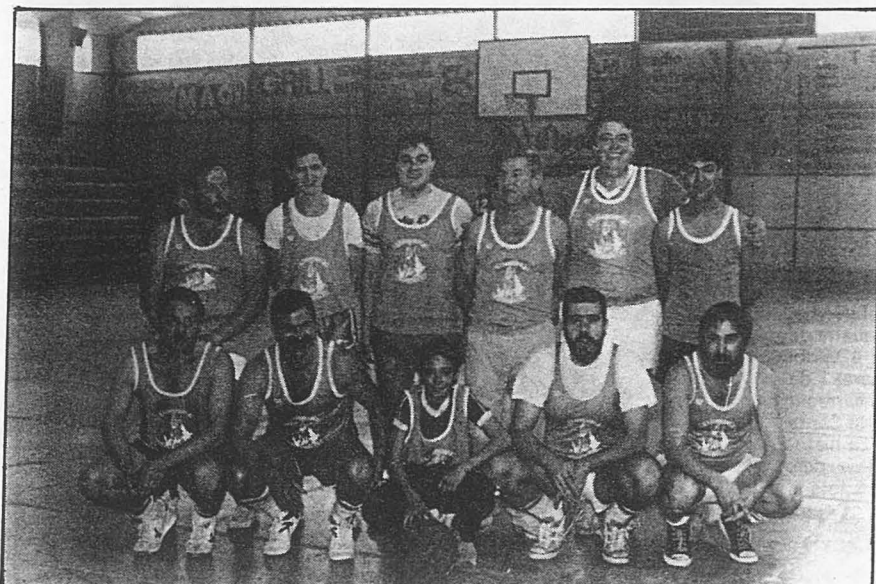
Els actes previstos per celebrar la diada de la colla dels Castellers de Vilafranca van començar el dia 16 de novembre amb la disputa del III ral.li Corre-verdura, cursa organitzada per la comissió de festes de la colla. La participació d'aquesta tercera edició va ser bastant elevada ja que en total s'hi van comptar cinquanta-tres vehicles amb rodes. Com se sap, aquesta divertida cursa aplega tota mena d'artefactes sobre rodes i premia molt especialment la imaginació a l'hora de construir aquests enginys mòbils. Això va propiciar l'originalitat dels vehicles participants, concretament convé destacar-ne un que duia una gran roda al davant i una de petita al darrera i un altre que simulava una cavalleria. A més, també s'hi van veure disfresses

sobre patins i bicicletes més o menys guarnides. Donat que cada any augmenta la participació a la cursa, la comissió de festes ja ha previst alguns projectes de cara a la quarta edició.

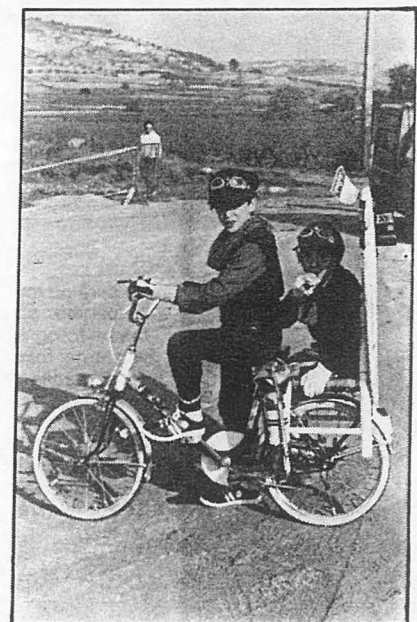
El mateix dia 16 de novembre es van celebrar diversos encontres esportius. Primerament es va ju-

Qualsevol idea que vagi sobre rodes és bona per participar al ral.li Corre-verdura

L'equip de bàsquet dels verds va sortir apallissat de la pista.

gar un partit de bàsquet entre els equips dels Castellers de Barcelona i els de Vilafranca; van guanyar els barcelonins per quaranta punts de diferència. A part d'aquest partit, els casats i els solters de la colla van jugar a futbol i aquesta vegada es van imposar els solters, després que el matx acabés empatat i es llancés una tanda de penals.

Mossèn Frederic Ràfols va ser investit com a casteller honorari

El dia 23 de novembre es van dur a terme la resta d'actes del dia de la colla. Després de la concentració a cal Figarot, els components de la colla van anar a la basílica de Santa Maria per assistir a missa de dotze, última que celebrava a Vilafranca mossèn Ràfols. A l'hora de les ofrenes, es va oferir una cistella amb els fruits de la terra i es van aixecar un parell de pilars de quatre simultanis, acompanyats pel toc de castell tocat per l'orgue de la basílica. A la sortida de missa es va realitzar la fotografia de ritual davant del monument als Castellers i, tot seguit, es va investir mossèn Frederic Ràfols com a casteller honorari i, per tant, se li va posar el popular mocador casteller.

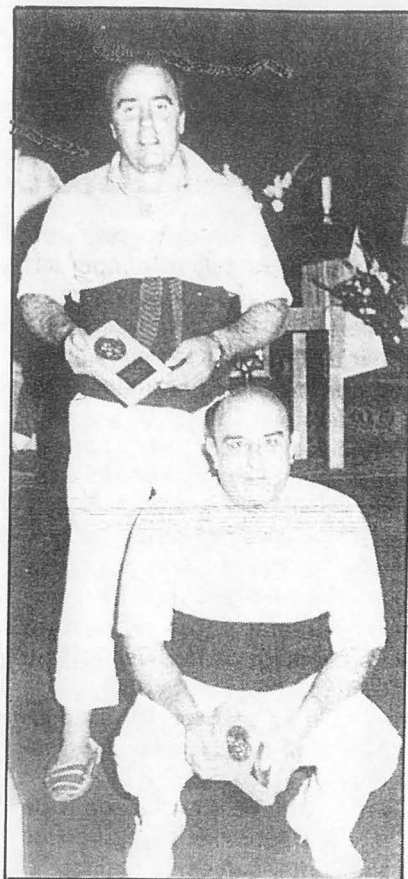
Quatre de vuit de la basílica de Santa Maria

A causa del fort vent i del fred intens que feia, es va decidir d'entrar de nou a la basílica de Santa Maria per fer-hi els castells aixoplugats. Dins d'aquest insòlit escenari casteller es va aixecar el quatre de vuit que, després de ser coronat, va caure (aquest és l'únic quatre de vuit durant l'any 1986 que, després de carregar-se, no es completa). Després d'aquest carro gros, es va fer un pilar de cinc que va servir també per finalitzar els castells del dia de la colla.

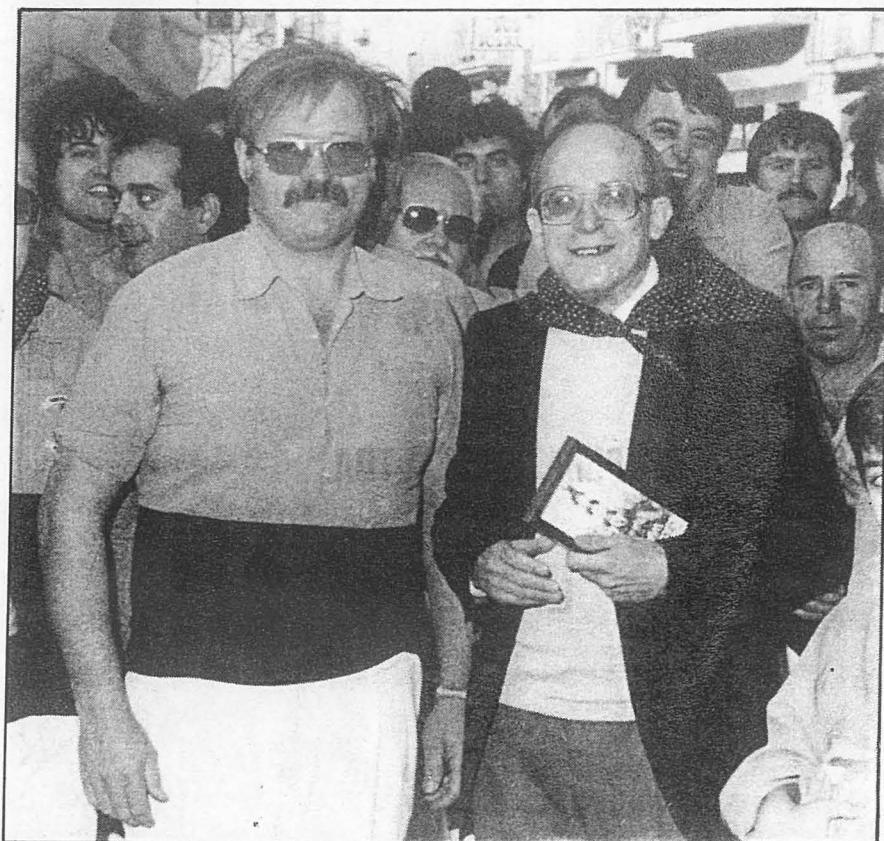
Ricard Aranda i Josep Torné, dos nous castellers de soca-rel

Després dels castells es van entregar les plaques de castellers de soca-rel. Aquesta vegada van rebre el nomenament, i la corresponent placa de mans del cap de colla, el Ricard Aranda Arquimbau, «el Rissus», i el Joan Torné i Cols, «el Guapu».

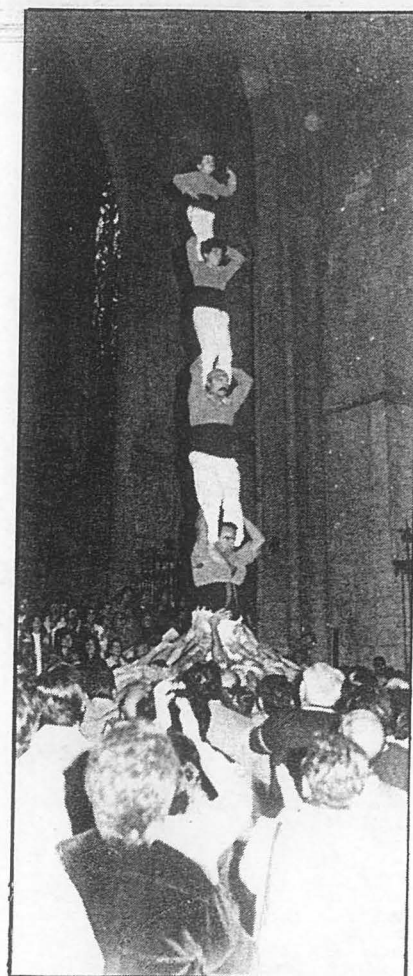
A primera hora de la tarda tota la colla es va traslladar al restaurant de la Font del Bosc, a on es va celebrar el dinar de germanor, que va comptar també amb l'assistència de l'alcalde de Vilafranca, Joan Aguado, i el representant de la Caixa Penedès. En total, quatre-centes vint-i-sis persones.

El «Rissus» i el «Guapu» amb les seves respectives plaques de Castellers de soca-rel.

Mossèn Frederic Ràfols, un casteller honorari que se n'ha anat a Capellades, va rebre

Com que a fora feia molt de vent, els castells es van haver de fer dins de la

Els accidents van disminuir el 1986 respecte a altres anys

Els Castellers de Vilafranca van presentar dinou comunicats d'accident

Els accidents produïts pels castells van disminuir la temporada passada respecte a anys anteriors segons l'informe que es va donar a conèixer a la reunió anual que convoca la Coordinadora de Castellers per tractar de les assegurances d'accidents i que aplega totes les colles. A l'informe esmentat, s'hi diu que la colla dels Castellers de Vilafranca va presentar dinou situacions d'accident. A la mateixa reunió també es van tractar altres temes com la subvenció de la Generalitat, l'augment de la cobertura diària en cas d'accident o les assegurances per a les sortides a l'estranger.

La reunió de la Coordinadora de Castellers sobre les assegurances d'accidents, que es va realitzar el 14 de febrer passat, va constatar la disminució dels accidents abans referida, tot i que la tempo-

rada passada hi va haver concurs a Tarragona. Així es van donar certes xifres com que la colla Joves de Valls van presentar vint-i-una situacions d'accidents a través d'aquestes assegurances, que la nostra colla en va tenir dinou i la colla Vella de Valls, deu.

D'altra banda, s'hi va destacar que la Generalitat va donar una subvenció per aquest concepte de les assegurances de dos milions de pessetes, quantitat que es reparteix entre totes les colles i que contribueix a poder disminuir la quota que cada agrupació castellera ha de pagar en primes.

Tot i amb això, es va acordar també que es demanés a l'administració catalana que augmentés la seva subvenció. Aquestes assegurances es concerten amb la companyia Fénix Peninsular de Seguros.

En un altre punt de la reunió es va tractar el tema de l'augment de la cobertura diària en cas d'accident. Els representants de les colles van decidir d'estudiar més a fons aquest aspecte ja que de cara al present exercici la companyia asseguradora augmentarà les primes en un deu per cent més i, si s'apuja l'assignació diària, en pot resultar un augment d'entre el trenta i el cinquanta per cent.

Finalment, també es va exposar a la reunió de la Coordinadora de Castellers que seria convenient que cada casteller es portés la «cartilla» personal a les sortides, sobretot si aquestes són a l'estranger. Això ve donat perquè entre els països comunitaris existeix un conveni d'assistència que es podria utilitzar en casos d'accidents lleus que només necessiten una cura del moment.

MARC ROCA GODALL

Representacions

CADÍ -SOCIETAT COOPERATIVA C. LTDA.

LA SEU D'URGELL

Prim, 4 - Tel. 892 05 26 - VILAFRANCA

Les estadístiques auguren bons castells per al 1987

La Colla Castellers de Vilafranca (com d'altres), a la fi de cada temporada, publica unes taules o llistes de números que fan referència a la quantitat i tipus de castells aconseguits durant la temporada. Després de donar una ullada als resultats esmentats, generalment, els comentaris són: «Déu n'hi do», «una bona temporada», «podria haver estat millor», etc., etc.

Em pregunto: només, d'aquests comentaris, en podem treure el nostre historial? Sincerament, crec que se'n pot treure més suc, si analitzem aquestes dades des d'un punt de vista estadístic.

Estem acostumats a sentir la paraula estadística i a llegir-la sobretot en períodes electorals; però, exactament, què vol dir? LAURENT defineix l'estadística matemàtica com la ciència que, mitjançant els mètodes apropiats, proporciona el sistema de treure partit de la quantitat d'informació continguda en les dades numèriques recollides per l'observació. Acollint-nos a aquesta definició, s'intentarà en aquest treball treure partit del nostre historial, intentar esbrinar el perquè de les fluctuacions en el que respecta als castells aconseguits, i conèixer el moment actual i la tendència futura.

Introducció al problema

És fàcil representar gràficament els resultats aconseguits per una colla en el decurs dels anys, però ja no és tan fàcil determinar quin és el grau de confiança que ens poden merèixer les nostres observacions, i més complicat és trobar una funció que s'ajusti a les dades processades. Estadísticament, podem determinar si les variables analitzades tenen relació entre elles, i quina és la funció que més s'hi ajusta.

Es pot representar en un gràfic un col·lectiu on cada punt de la abscissa x i de l'ordenada y

conjunt forma un núvol de punts que es poden alinear sobre una recta o una corba. El cas ideal en què tots els punts coincideixin sobre una recta o corba, generalment no es presenta mai. Una distribució d'aquest tipus pot ésser ajustada pel procediment dels mínims quadrats, la recta o corba resultant s'anomena línia de regressió. De l'estudi d'aquesta corba, en treurem alguna cosa més que «una bona temporada», etc., etc.

Variables utilitzades

Les estadístiques més usuals ens vénen donades pel número i classe de castells assolits cada temporada; malgrat tot, d'altres variables com poden ser el número d'assaigs, la direcció tècnica, la quantitat de castellers que té la colla, la mainada i un llarg etcètera, a més d'un factor molt important en el món casteller que és la sort (malgrat que els castells es vegin bé en els assaigs, hi ha sempre la incertesa de com aniran amb un pis més a la plaça), tot plegat influeix en els castells aconseguits.

Les úniques dades que podem trobar amb facilitat són el número i la classe de castells fets en el decurs dels anys; seran aquestes variables les que estudiarem. Malgrat tot, primer analitzarem si una depèn de l'altra, és a dir, si existeix relació entre elles.

El coeficient de correlació

Quan existeix una total concordança entre els valors d'ordenades i abscisses, és a dir, quan els punts incideixen exactament sobre la recta o corba de regressió, vol dir que hi ha una total relació entre les variables estudiades. Ja s'ha comentat que aquest cas és pràcticament impossible de trobar-lo amb dades reals, per la qual cosa s'ha establert un escalonat, o es dóna en tant per cent el valor de la correlació, que ens indica quina és la relació entre les

El valor del coeficient de correlació és un índex que medeix la dependència de dues variables, està compresa entre +1 i -1. S'acosta a la unitat quan més forta sigui la dependència entre variables, o a zero quan aquesta dependència quasi no existeix.

S'ha d'escollir el model matemàtic adequat per calcular el veritable valor de la correlació, d'acord amb la quantitat de dades de què es disposen i del tipus de gràfica resultant. Marxa del propòsit d'aquest treball endinsar-nos a fons en la teoria i adreçem els interessats a la bibliografia especialitzada sobre aquest tema.

L'ajust de les corbes

Un cop hem determinat la relació d'una variable amb l'altra (número de castells i anys), el problema el tenim a l'hora de calcular la corba que millor s'ajusti a la massa de la distribució. Per fer-ho, seguirem el camí de l'ajust per mínims quadrats, per la qual cosa també s'anomena regressió mínima quadràtica. Frequentment -i aquest és el nostre cas-, els punts no es condensen als voltants d'una recta; per tant, hauréu de considerar una altra línia qualsevol. Si considerem una paràbola d'ordre n , tindrem una regressió parabòlica; el problema de l'ajust és buscar els coeficients de l'equació:

$$y = a_0x^n + a_1x^{n-1} + \dots + a_{n-1}x + a_n$$

que facin mínima l'expressió:

$$E(Y - a_0x^n - a_1x^{n-1} - \dots - a_{n-1}x - a_n)^2.$$

i obtindrem la paràbola de regressió de grau n de y sobre x .

Els càlculs per determinar els coeficients de l'equació no són complexos, però sí que són molt llargs; és per això que treiem profit d'aquestes màquines anomenades ordinadors, que per uns són una bona i imprescindible eina de treball, i per d'altres màquines infernals que no fan més que controlar-nos i compli-

Aplicació a l'història dels Castellers de Vilafranca

Estudiarem l'evolució de la colla a partir de l'any 1969, en què es va descarregar la primera torre de set i carregar el primer quatre de vuit, verificant igualment la torre de vuit i el tres de vuit.

Cal deixar molt clar que les conclusions que treurem del nostre estudi tenen un grau de credibilitat d'acord amb la correlació existent entre les dades i la gràfica obtinguda. Per cada tipus

de castell s'indicarà fins a quin punt -expressat en tant per cent-, tenim seguretat en les nostres conclusions.

Un altre fet a remarcar és que la gràfica resultant elimina o suavitza les puntes donades per un any molt bo o molt dolent; quan determinem en la gràfica un màxim o un mínim, aquest no vol dir que el fet s'hagi desenvolupat exactament en l'any que ha sortit del càlcul, ja que cada punt calculat ve donat d'acord amb la

tendència d'anys anteriors i amb el conjunt total de dades processades.

Podrem valorar l'última temporada (1986) i veure si l'aconseguit segueix la tendència dels últims anys. Finalment farem una previsió dels castells de vuit que s'haurien d'assolir a la propera temporada (1987).

Aprofitem l'ocasió per deixar constància, en la següent taula, del tipus i nombre de castells aconseguits a partir del 1969:

Any	Torre de set			Quatre de vuit			Tres de vuit			Torre de vuit		
	C	D	T	C	D	T	C	D	T	C	D	T
1969	2	1	3	1	-	1	-	-	-	-	-	-
70	-	4	4	2	-	2	-	-	-	-	-	-
71	1	3	4	-	1	1	-	-	-	-	-	-
72	2	14	16	1	5	6	1	-	1	-	-	-
73	2	4	6	-	3	3	-	-	-	1	-	1
74	3	5	8	2	3	5	-	2	2	-	1	1
75	4	9	13	-	2	2	1	-	1	-	1	1
76	1	4	5	1	3	4	-	-	-	-	-	-
77	1	7	8	-	2	2	-	-	-	-	-	-
78	2	11	13	2	1	3	1	-	1	2	-	2
79	-	20	20	2	-	2	-	-	-	1	1	2
80	2	10	12	3	1	4	-	-	-	-	-	-
81	2	11	13	4	5	9	1	-	1	1	-	1
82	2	3	5	2	-	2	-	-	-	1	-	1
83	1	10	11	1	4	5	1	-	1	2	2	4
84	1	20	21	1	10	11	1	5	6	1	1	2
85	3	9	12	2	15	17	2	6	8	1	-	1
86	2	18	20	1	21	22	1	4	5	2	4	6
TOTALS	31	163	194	25	76	101	9	17	26	12	10	22

C= Carregat, D= Descarregat, T=Total

Conclusions

A partir del 1969 en què els Castellers de Vilafranca van entrar dintre de la classificació de «colla de castells de vuit», la seva evolució va ser positiva fins l'any 1975, quan per problemes no qualificats en aquest estudi, comença una forta davallada. Aquesta crisi toca fons en els anys 1979 i 1980.

Recordem dintre d'aquest període de quatre o cinc anys els freqüents canvis de cap de Colla que van comportar diferents maneres de pensar en la direcció de la colla. Cal remarcar igualment

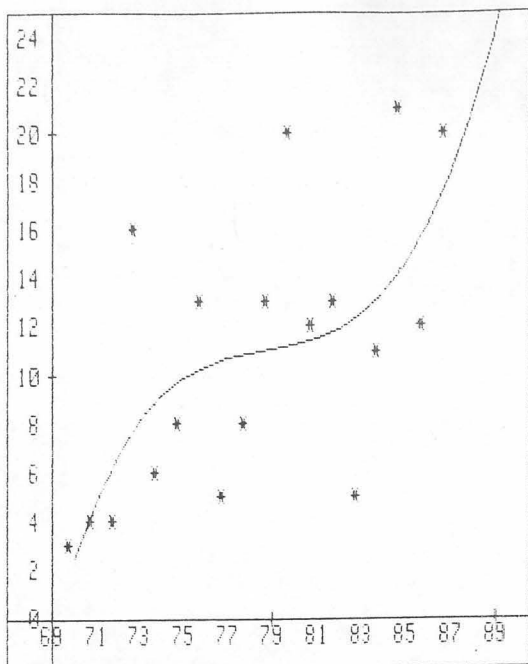
esmentats, va desembocar en una escissió de la colla de castellers «titulars», que va obligar a la comissió tècnica a fer un nou plantejament de l'estructura dels castells.

Aquests canvis van donar els seus fruits: al 1983 s'observa una recuperació que progressa ràpidament sense perdre pistonada. Hem de tenir present que per fer els primers quaranta-sis quattres de vuit vàrem necessitar catorze anys, i solament quatre per aconseguir-ne cinquanta-cinc.

Un fet a part és la torre de set; és el castell que hem descarregat més vegades, per la qual cosa la

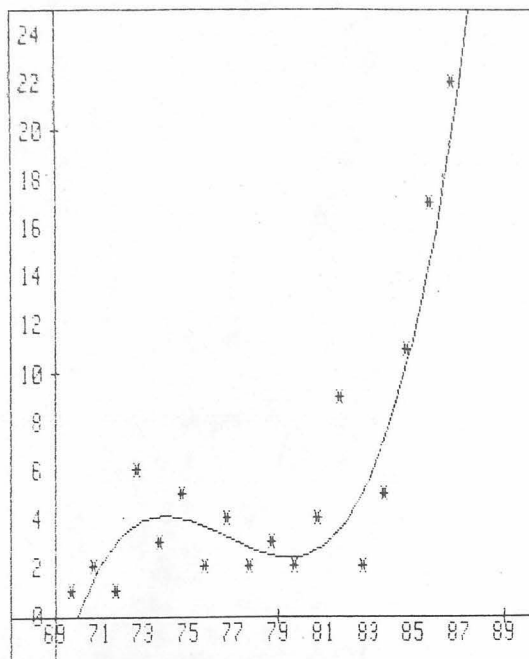
un fort grau de confiança, però en canvi el té molt baix. Per variables no explicades, durant alguns anys se'n fan poques i de sobte l'any següent se'n fan moltes, això ens indica que és un castell que la colla «el té», però no el munta d'una forma regular i d'acord amb la tendència dels altres castells. Finalment queda per dir que les previsions fetes per a l'any 1987 seran fàcils de verificar, i cal desitjar que dintre de pocs anys poguem disposar de suficients dades en castells de nou assolits per la colla de la camisa verda per repetir aquest treball.

Les dades processades són la suma dels carregats i descarregats en cada tipus de castell.

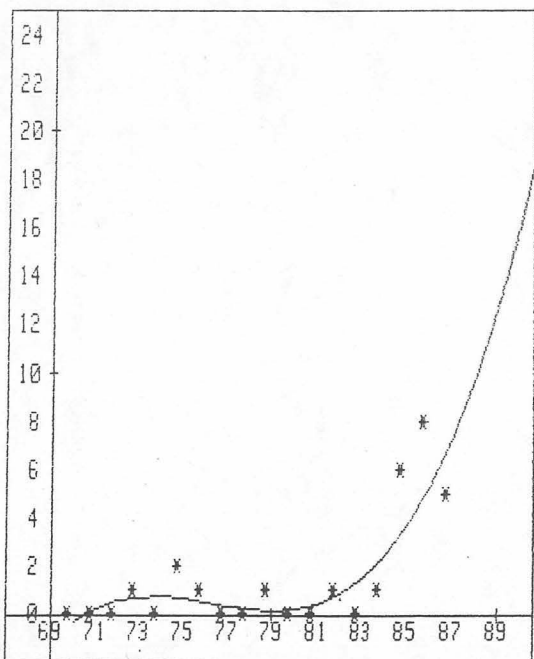
Torre de set

Gràfica amb 59% de confiança:
Evolució positiva del número de torres aconseguides fins l'any 1977. Del 1977 al 1981 es manté el nivell, però no s'evoluciona. Comença la recuperació a partir del 1981. Segons la gràfica, durant el 1986 n'hauríem d'haver fet divuit; realment n'hem aconseguides vint. L'any 1987 teòricament hauríem d'aconseguir vint-i-dues torres de set.

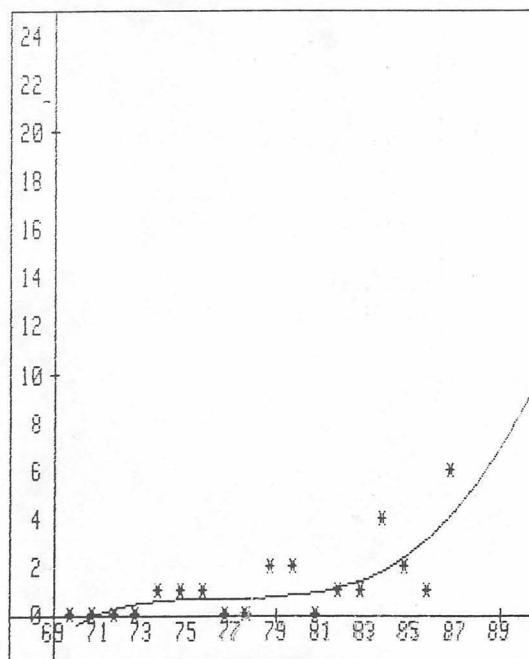
Quatre de vuit

Gràfica amb 88% de confiança:
Fins el 1974 s'observa una evolució positiva; a partir d'aquest any comença una forta davallada que té el seu punt més baix el 1980. El 1981 veiem el principi de recuperació del quatre de vuit, que augmenta any rera any fins el 1986, quan se'n van aconseguir vint-i-dos, un més dels calculats gràficament. Per al 1987, n'hauríem de fer vint-i-vuit.

Tres de vuit

Gràfica amb 72% de confiança:
La quantitat de tres de vuit aconseguits no és molt alta; malgrat tot, el grau de correlació és molt bo i la gràfica té una forma semblant a la del quatre de vuit i evoluciona positivament fins el 1974, any que comença la davallada. No es nota una recuperació fins el 1982. A partir d'aquest any evoluciona positivament. Al 1986 n'hauríem d'haver fet set, però tan sols n'hem aconseguits cinc. Al 1987 n'hauríem de fer deu.

Torre de vuit

Gràfica amb 56% de confiança:
N'hem aconseguides algunes menys que de tres de vuit. Fins els últims anys no detectem una evolució positiva. No es reflecteix tan clar com a les altres gràfiques una davallada, ja que malgrat mantenir-se en un nivell molt baix, és estable fins el 1982, any que comença una evolució positiva. Al 1986 n'hem aconseguides sis, dues més de les indicades a la gràfica. Al 1987 n'hauríem de fer sis.

Per fi, tots els Shakespeares de Sagarra

1 ROMEO I JULIETA	15 L'AMANSIMENT DE L'HARPIA
2 OTEL·LO	16 CORIOLÀ
3 UN SOMNI DE NIT DE SANT JOAN	17 AL VOSTRE GUST
4 MACBETH	18 CONTE D'HIVERN
5 ANTONI I CLEOPATRA	19 ENRIC IV (1a. part)
6 LES ALEGRES CASADES DE WINDSOR	20 MOLT SOROLL PER NO RES
- LA TEMPESTAT	21 ENRIC IV (2a. part)
8 A BON FI TOT LI ÉS CAMÍ	22 TREBALL D'AMOR PERDUT
9 ELS DOS CAVALLERS DE VERONA	23 EL MERCADER DE VENÈCIA
10 PÈRCLES	24 EL REI JOAN
11 JULI CÈSAR	25 TIMON D'ATENES
12 LA COMÈDIA DELS ERRORS	27 MESURA PER MESURA
13 TITUS ANDRÒNIC	20 NIT DE REIS
14 CIMBELÍ	28 EL REI RICARD III

COL·LECCIÓ POPULAR DE TEATRE CLÀSSIC UNIVERSAL

Institut del Teatre

Diputació de Barcelona

Els castells del 86

Data	Lloc	D = Descarregat C = Carregat i = Intent id = Intent desmuntat n = net														
		1 de 5	1 de 5 per sota	2 de 6	3 de 6 per sota	4 de 7	3 de 7	4 de 7 amb agulla	5 de 7	3 de 7 per sota	2 de 7	4 de 8	3 de 8	2 de 8 amb folre	5 de 8	4 de 9 amb folre
19 gener	Vilafranca (Festes de Sant Ramon)	D	2D				D	D	D							
26 gener	Ribes (Festa Major d'hivern)		D				D	id D	D							
15 març	Vilafranca (enterrament Gabi Martínez)	D					D	D								
27 abril	Esplugues de Llobregat (Col.legi Natzaret)	D		D			D	D								
11 maig	Barcelona (II Congrés Intlal.Llengua Catalana)	C						D	D							
17 maig	Vilafranca (Torneig l'Anxaneta)		D					D								
25 maig	Vilafranca (Fires de Maig)	D	D						D		D	id-i				
13 juny	Vilafranca (Cal Figarot)	2D							D		C	D				
15 juny	Catalunya Nord (Banyuls de la Marenda)	2D					D	1c2D		D		C				
18 juny	Sant Sadurní (Caves Codorniu)	D					D	D								
24 juny	Navars (Festes de Sant Joan)	D		D			D	D								
28 juny	Reus (Festa Major)	D	D						id D			D	i			
29 juny	Ribes (Festa Major)	D	D	Dn					D	D	D					
5 juliol	Vilafranca (Festa del barri de Sant Julià)	2D							D	D		D				
13 juliol	Banyeres del Penedès (Festa Major)	2D								D	D	D				
18 juliol	Vilafranca (Festa del barri de Les Clotes)	2D						D		D	D	D				
20 juliol	Els Monjos (Festa Major)	2D								D	D	D				
27 juliol	Mataró (Festa Major)	D								D	D	D				
2 agost	Vilafranca (Festa de Màrtirs Street)	2D										D	C	D		
9 agost	Reus (Festa Pro-turisme)	2D										D	D	D		
10 agost	Llorenç del Penedès (Festa Major)	D							D	D		12-id				
15 agost	L'Estartit	2D		D			D	D								
24 agost	L'Arboç (Festa Major)	2D										D	D	D		
29 agost	Vilafranca (Festa Major)	5D							D		D	D				
30 agost	Vilafranca (Festa Major)	7D									id D			D		2i
31 agost	Vilafranca (Festa Major)	9D									D	D				
7 setembre	Camarsa	D		Dn				D	D			D				
8 setembre	Sant Sadurní	2D								D		D				
11 setemb.	Menàrguens	D						D	D			D				
21 setemb.	Vilafranca (Aniversari del Casal)	D								D		D		i		
24 setemb.	Barcelona (Diada de la Mercè)	3D								D		D				
28 setemb.	Tarragona (Concurs)	D										D	D	iC		i
5 octubre	Sarrià (Barcelona)	2D								D		D				
12 octubre	Vilobí							D		D		Df				
19 octubre	Romeria a Montserrat	2D										D		D	C	
22 novem.	Vilafranca (Homenatge mossèn Ràfols)	D														
23 novem.	Vilafranca (Diada de la Colla)	2D										C				
30 novem.	Puigdàlber (Festa Major)	2D							D	D		D				
8 desembre	Vilafranca (Caixa Penedès)											D				
8 desembre	Vilafranca (Casino)	D							D	D		D				
17 desem.	Barcelona (Mobles Quer)			D				D								
41 actuac. 40 dies	Total	71D 1C	7D	6D 2 nets		4D	15D 1C	10D 1 id	21D 1 id	3D	15D-2C 3D assaigs	21D 1C 6i	4D 1C 2i	4D 2C 1i		3i

Colla de Joves dels Castellars de Vilafranca:

1 de maig, Santuari del Cullell, torre de sis

7 de juliol, Vilafranca (Estiu jove), castells de sis

21 de juliol, Masquefa, castells de sis

3 d'agost, La Ràpita, torre de sis

1 de setembre, Vilafranca (Festa Major petita), pilar de cinc, quatre de set i tres de set

Au vengam!!!

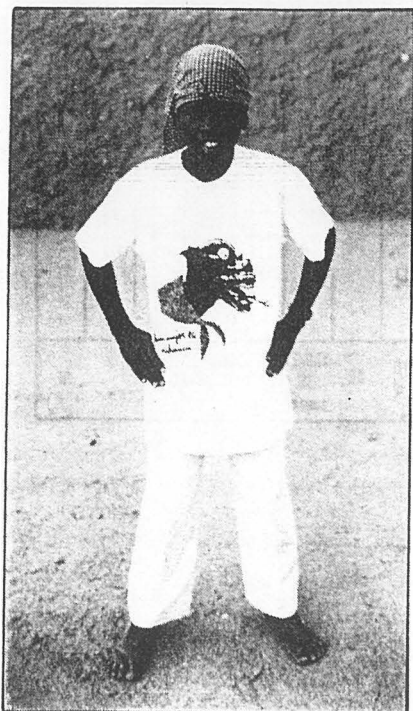
El Bogart promou «pel.lícules verdes»

Apreciats verds,
Apa que contents deveu estar tots els cinèfils de la colla amb la novetat que se us va anunciar a l'assemblea! No feu l'orni que ja sabeu per on vaig; allò que el Bogart fa un descompte en el preu de l'entrada en presentar un número de la rifa setmanal, sigui teu, del germà, del cosí, de la tieta o de la iaia. El cas és que sigui un número de la mateixa setmana. Si bé fins ara podíem gaudir d'unes sales de cinema d'excel.lent programació, pagant -trinco, trinco-el preu normal de l'entrada, a partir d'enguany, del preu d'aquesta ens quedaran encara unes pessetones per fer el cafetó o el cigaló i tot, si anem a un bar «modest». Esplèndida iniciativa, felicitem l'autor d'aital acord i agraïm al Bogart la seva avinença. Ara sí que tindrem excusa per anar a veure pel.lícules de pit i cuixa, tot fent honor al color de la nostra camisa!

-No tornis a pujar, estimat!
-Mira bonica, t'he advertit mil cops que la vida al costat d'un casteller no és gens fàcil...

L'últim fitxatge de la colla

En un altre ordre de coses, us presento el personatge que teniu al costat. Es diu Dodó, té dotze anys i estudia a Agadez, el seu poble, situat al nord del Níger, en plena Àfrica. Té, com veieu, tota la planta d'un bon quint i va estar d'allò més content quan li vam regalar el mocador casteller i la samarreta de la Festa Major 86. Va preguntar de quina colla érem i en respondre-li que de la de Vilafranca va dir, més o menys traduint les seves paraules: «Ah sí, dels verds, una de les colles punteres, que heu descarregat ja el cinc de vuit i el quatre de nou!». Ràpidament li vam aclarir que en el segon cas estava confús, però li vam assegurar i prometre que aquest any fariem realitat la seva idea i que li n'enviaríem el póster i tot. Oi que us-en feu càrrec?
AU VENGA!!!

A cau d'orella

Després d'un temps de treballar-hi, s'han recuperat els cups del nostre casal que abans eren plens de runa. Un cop netejats, configuren tres sales contigües als soterranis de la casa. Des d'ací volem felicitar a la persona (o les persones) que va tenir aquesta magnífica idea. Però un cop fet això, no podem estar-nos de dir-vos que estem molt amoïnats per l'ús que se'n podrà fer. Modestament, nosaltres llencem unes quantes propostes encaminades a donar-los una utilitat que beneficiï tota la colla: què us sembla si hi muntem una discoteca castellera, amb dret a consumició de pol.len i els últims èxits del Michael Jackson o de la Madonna tocats amb gralla?, o, posats a fer i aprofitant el color de la nostra camisa, podríem instal.lar-hi un puti-club, amb barra lliure i preservatius a dojo.

Per què hi ha molts «castellers» que només es deixen veure el dia del dinar de la colla?, i parlant d'aquest dinar, ens agradaria saber si l'any que ve ens tornarem a menjar la carn en sec a tres quarts de quinze.

Però no tot són queixes en aquest món. I per demostrar-vos-ho us volem fer saber que hem vist el Ferran (Fernandito) donant tombs per Vilafranca amb bicicleta. A Maria Puríssima, ja cal que vagi amb compte!

Anem de cara a l'estiu i la canalla encara no té una font per a beure a fora del pati. Ah!, i recordem que al primer número ja féiem esment de l'envà que treu la visió de l'escala. Quin cap ens hem de carregar per aconseguir que el fotin a terra, aprofitant el canvi de

Tots ben posats per passar a la posteritat

**FORMATGERIA
XARCUTERIA**

Els Pins

Amàlia Soler, 177 - Tel. 890 36 69
Vilafranca del Penedès

Les I Jornades Castelleres estudien el passat i present dels castells, a Reus

Aquest mes de març, i durant els dies 20, 21 i 22, s'esdevindran a la ciutat de Reus les primeres Jornades Castelleres on s'intentarà analitzar a fons el paper dels castells al llarg dels anys dins la nostra societat.

Aquestes Jornades tindran lloc al Museu Comarcal d'Arqueologia «Salvador Vilaseca» de Reus, i el grup «el Carro Gros», que forma part del Centre de Documentació sobre Cultura Popular «Carrutxa», a més d'organitzar aquestes Jornades, té previst de dur a terme també diverses activitats complementàries com ara exposicions, cinema, vídeo, etc. Pel que fa a les exposicions, podem avançar que es podran tornar a veure les magnífiques fotografies de la col·lecció del Museu Casteller de Valls Fets Castellera (que ja varen passar per Vilafranca amb caràc-

ter itinerant, una extensa mostra de més de cent cinquanta exemplars de postals castelleres de tot tipus, antigues i actuals, així com també la col·lecció d'ampolles de licor de temàtica castellera que ja varem conèixer quan es va exposar al Figarot la Festa Major passada.

A les Jornades es presentaran comunicats a nivell particular, de grup o de colla, en què es reivindicarà el fet casteller des del punt de vista històric i les connotacions que es puguin fer envers el món dels castells en els moments actuals. La nostra colla participarà amb un comunicat de salutació on es felicitarà els organitzadors per les Jornades que, si més no, no tenen una altra missió que la d'enaltir tota la nostra Catalunya castellera.

Joan Bosch i Planas

La mainada i la neu

El dia 7 de febrer passat els menuts de la colla van marxar d'excursió a la Vall d'Aran per trepinar neu.

El viatge d'anada, el van passar «molt distrets» omplint bosses amb menjar mig paït. Quan es va veure la quantitat de neu «aparçada» a la vora de la carretera a les rodalies del túnel de Viella el pensament de tots va ser que, en sortir del túnel, es veuria neu «a manta» - ja que plovia força -. El que al cap i a la fi es va trobar va ser aigua a dojo.

Un cop «pres» l'hotel es va aprofitar un clar en la pluja per visitar Viella; però l'aigua no ho va permetre i tota l'expedició es va d'haver d'aixoplugar en una sala de jocs, on la mainada s'ho va passar d'allò més bé. De tornada a l'hotel, i després de sopar, es va organitzar el típic sarau fins que tothom es va adormir.

L'endemà, com és natural, van ser els més petits els primers a despertar-se. Després d'un bon esmorzar, l'expedició va fer cap al pla de Beret, i allà sí que n'hi havia, de neu! El matí al pla de Beret va ser aprofitat al màxim: es va trepitjar neu, es va patinar amb un sac al cul i gairebé tothom va quedar xop com a sardines. En resum, es va xalar de valent.

De tornada a l'hotel i després de dinar, els petits es van preparar amb pastilles contra el mareig, i «carretera i manta» cap a casa.

Després d'una paradeta per omplir la panxa i refrescar la gargamella, es va arribar a Vilafranca als voltants de les deu del vespre, amb ganes de tornar-hi un altre any.

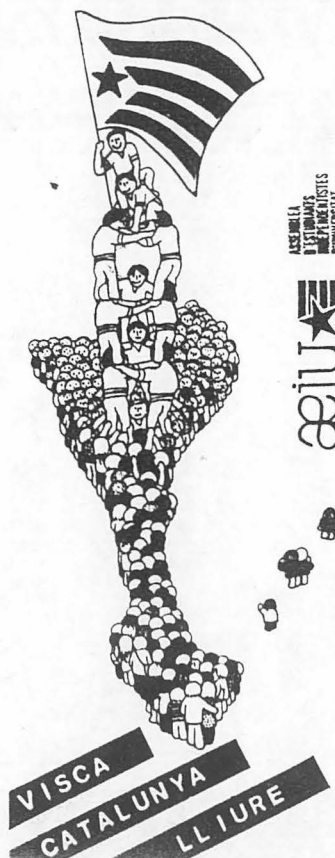
Els castells i les reivindicacions estudiantils

Un bon amic estudiant que sap de la meua fal·lera castellera, m'ha fet arribar aquest adhesiu que reproduïm i, deixant de banda el que vol representar mirant-ho des del punt de vista de les reivindicacions que estan portant a terme els estudiants en aquest moment, és ben curiós que hagin pensat en un dibuix casteller per reclamar els seus drets.

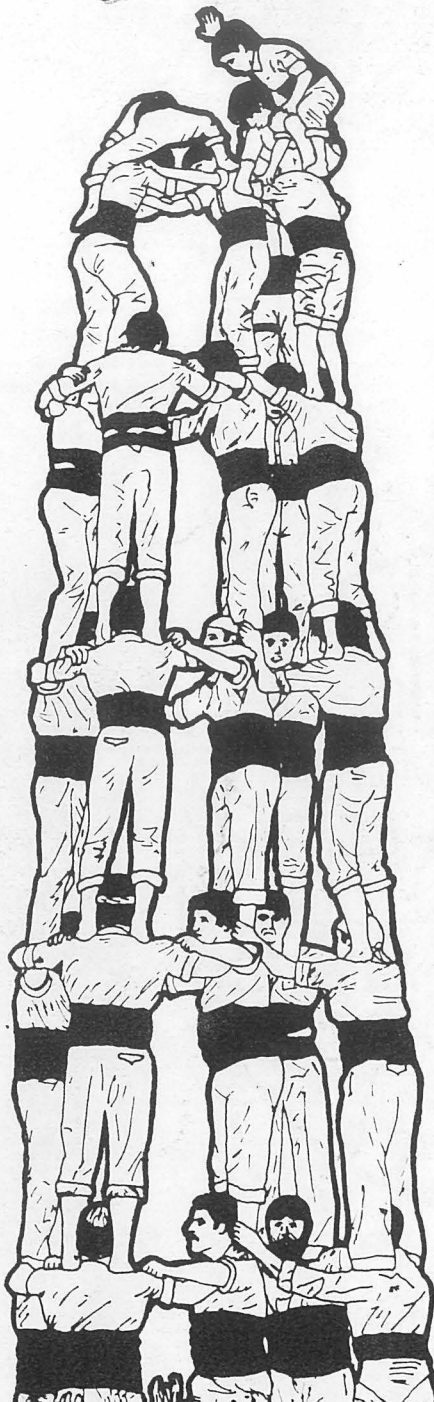
Com podeu veure, el dibuix ens presenta un tres de sis amb un fort «paviment», una multitudinària pinya que aplega gent de tots els Països Catalans per poder assolir la seva finalitat.

Si els estudiants simbolitzen les seves reivindicacions en una sola pinya castellera, així mateix, nosaltres que fem castells, podem amb els mateixos plantejaments aconseguir molt més lluny, perdó, més

Joan Bosch i Planas

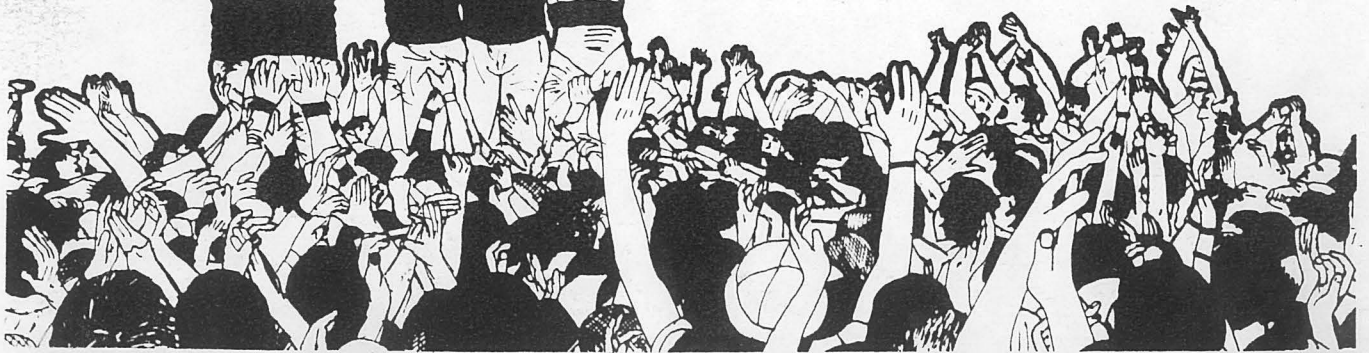

**FORÇA,
EQUILIBRI,
VALOR
I SENY.**

Valors que comparteix
Caixa Penedès.

Caixa Penedès